2012. II.
(összesen 15. szám)

PANORÁMA

Kína a világban, a világ Kínában

„Az újságírónak mindig az igazat kell mondania”

– Interjú Radetzky Andrással

25. oldal

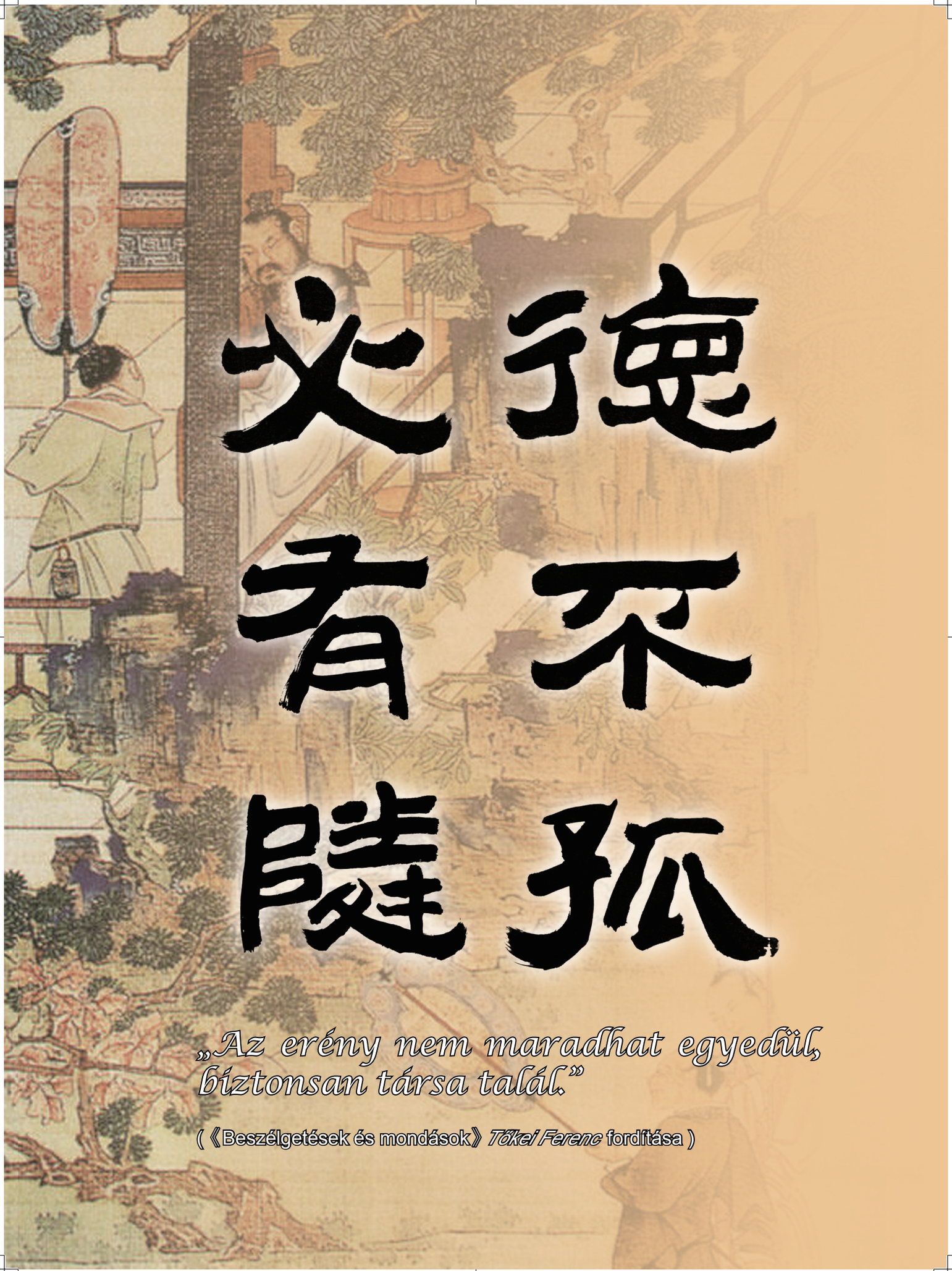
2012期全景杂志.indd 1 2012-11-6 9:57:27

PANORÁMA
Kína a világban, a világ Kínában

Üdvözöljük a szegedi Konfuciusz Intézet megnyitását!

2012期全景杂志.indd 1 2012-11-6 9:57:29

„Az erény nem maradhat egyedül, biztonsan társa talál.”

(《Beszélgetések és mondások》*Tőkei Ferenc* fordítása)

2012期全景杂志.indd 2 2012-11-6 9:57:31

Tartalom

Impresszum

Főszerkesztő:
Wang Xuejun

Főszerkesztő-helyettes:
An Xin

Felelős szerkesztő:
Zhang Hui

Laptervező:
Zhang Lixiazi
Feng Yan

Munkatársak:
Liu Jiaqing
Cao Huiqing
Qin Liang
Ma Xiaolu
Zhao Zhengyu

Magyar szerkesztőség:
Black Eyes Kft
E-mail:
panoramainhu@gmail.com

CRI CIBN
hungarian.cri.cn

Kína nyomást gyakorol a Tiaojü-szigetek ügyében.....3

Kína: Japán ne játsszon a tűzzel a tiaojü-szigetekkel kapcsolatban.....7

A Tiaojü-szigetek kérdésének vázlatos története.....10

Vélemények a 2012-es Nyári Davosi Fórumon.....14
Kína és Közép- és Kelet-Európa sok területen fejleszti az együttműködéseket.....17
Tíz év Kínában egy európai szemével.....20
Az „otthoni gazdaság” Kínában.....22

„Az újságírónak mindig az igazat kell mondania”.....25
- Interjú Radetzky Andrással

A kínai Noé bárkája.....28
A „Made in China” belopja magát a londoni kultúrába.....32
Támosgatásra szorul a művészeti oktatás a szegény kínai vidékeken.....35
Digitális függőség Kínában.....37
Hány múzeum van Kínában?.....39
Plasztikai bomba.....42

Kérjük, küldjön e-mailt a panoramainhu@gmail.com címre, és ingyenesen rendelje meg a magazint.

2012期全景杂志.indd 1 2012-11-6 9:57:32

Global Wanhua New BorsodChem

A Wanhua a világ leggyorsabban fejlődő vállalata a poliuretán nyersanyagok és a poliuretán alapú termékek előállítása és kereskedelme területén. A BorsodChem akvizíciójával létrejött a világ harmadik legnagyobb izocianát előállítója.

A csoporton belüli szinergiák erősítik a vállalat globális piacon betöltött pozícióit. A Wanhua legjelentősebb kínai gyártóként, meghatározó befolyással bír a világpiacon, míg a BorsodChem – a Wanhua Csoport tagjaként – folyamatosan erősíti kulcspozícióját Európában, egyrészt folyamatosan egyenletes és magas minőségű MDI termékek biztosításával, másrészt a TDI termelésben a régióban betöltött vezető szerepe révén.

WANHUA 万华

Yantai Wanhua Polyurethanes Co., Ltd.

Cím: No. 7 South Xingfu Road, Yantai, Shandong, P.R.China

Telefon: +86 535 3388309

Fax: +86 535 6936310

E-mail: hongkai@ytpu.com ; maying@ytpu.com

Honlap: www.ytpu.com

BorsodChem
Chemistry for generations

BorsodChem Európai Központ

Cím: 3700 Kazincbarcika, Bolyai tér 1.

Telefon: 48 511 211

Fax: 48 511 511

E-mail: bc@borsodchem.eu

Honlap: www.borsodchem-group.com

2012期全景杂志.indd 2 2012-11-6 9:57:35

Kína nyomást gyakorol a Tiaojü-szigetek ügyében

Kína közölte a Tiaojü-szigetek környékén lévő határpontokat és határvonalakat, és rendszeres járőrözést tervez a szigeteknél és a szomszédos vizeken, hogy ezzel is az eddigi leghatározottabb módon megerősítse az ország szuverenitását a szigetek felett a Kelet-kínai-tengeren.

A közleményt kínai vezetők, köztük Hu Jintao elnök, Wen Jiabao miniszterelnök, Wu Bangguo törvényhozási elnök figyelmeztetései után adták ki, miután a japán kormány hétfőn egy miniszteri találkozón a Kínához tartozó Tiaojü-szigetek egy részének „megvásárlása” mellett döntött.

Liu Jiangyong, a Tsinghua Egyetem Modern Nemzetközi Kapcsolatok Intézetének dékánhelyettese elmondta, hogy a közlemény megfelelő lépés Japán illegális vásárlása ellen, és Kína Japán jövőbeni tetteinek figyelembevételével fog cselekedni.

A jóváhagyott vásárlási terv indulatokat váltott Kínában. Órákkal a hír nyilvánosságra kerülése után a sina.com hírportálon több mint 10 000 internetező fejezte ki elégedetlenségét, és követelt komoly ellenintézkedéseket a kínai kormány részéről.

Sok internetező és hírkommentátor üdvözölte Kína lépéseit, amelyek jelentős politikai irányváltást jeleztek. A Sina Weibo mikroblogon ez volt olvasható: „A közlemény szerint Kína tagadja, hogy területi vita lenne a térségben, és megerősítette teljes szuverenitását a szigetek felett… Kína egy sor intézkedést foganatosíthat, hogy megvédje szuverenitását, és az erő alkalmazásának lehetőségét sem lehet kizárni.”

„A japán kormány lépésével egyre távolabb kerül a békés rendezés lehetősége a Tiaojü-szigetek kérdésében, és súlyosan megrontotta a kínai-japán diplomáciai kapcsolatok normalizálódása 40. évfordulójának légkörét, valamint megsértette a kínai emberek érzéseit” – mondta hétfőn Qu Xing, a Kínai Nemzetközi Kapcsolatok Tanulmányok Intézetének vezetője a Global Timesnak.

Az utóbbi hetekben a japán fél számos lépést tett a Tiaojü-szigetek „megvásárlására”, de az országnak óvatosnak kellene lennie, mivel ezeknek a nevetséges törekvéseknek az eredményeképp továbbgyűrűző helyzet ellenőrizhetetlenné válhat, és súlyos károkat okozhat a kínai-japán kapcsolatokban.

Az utóbbi években a gyakori vezetőváltás, valamint az

2012期全景杂志.indd 3 2012-11-6 9:57:36

uralkodó Demokrata Pártban egy adóemelési törvénymódosítás okozta komoly szakadás miatt, a Tiaojü-szigetek „vásárlási” drámájában játszott vezető szereppel a japán politikusok a belügyekről a külpolitikára próbálták terelni a figyelmet.

A bosszantó lépés a japán fél részéről látszólag segít „bizonyítékot” kreálni a Tiaojü-szigetek feletti „valós ellenőrzéshez”, de semmilyen módon nem fog változtatni azon a tényen, hogy Kína elvitathatatlan fennhatósággal rendelkezik a szigetek felett.

Éppen ellenkezőleg, a japán provokációk csak a feszültséget gerjesztik Kínával, legfőbb gazdasági partnerével, és károsítani fogják a kétoldalú kapcsolatokat és a térség stabilitását, végül, de nem utolsó sorban Japán saját érdekeit.

Kína számára a békés fejlődés nem vak önfeladást jelent, különösen a létfontosságú nemzeti érdekekkel kapcsolatos ügyekben.

Kína mindig is kifejezésre juttatta álláspontját a Tiaojü-szigetek feletti területi szuverenitásának védelméről, és soha sem fogja tűrni, hogy Japán egyoldalú lépéseivel megsértse Kína területi egységét.

Miután Japán továbbvitte provokatív tervét a Tiaojü-szigetek megvásárlására, az utóbbi hónapokban erőre kaptak a Japán-ellenes érzelmek a kínai internetezők körében, ami nyilvánvalóan aláásható a közakaratot az erősebb kétoldalú kapcsolatokra.

Eközben a növekvő feszültség a japán médiában találgatásokra adott okot a két kelet-ázsiai ország közötti konfliktus lehetséges kimeneteléről.

Egy ilyen forgatókönyv habár valószínűtlen, hogy rövid távon megvalósul, rámutat arra a lehetőségre, hogy a dolgok egy bizonyos ponton kicsúszhatnak az ellenőrzés alól.

A kínai-japán diplomáciai kapcsolatok normalizálódása óta eltelt 40 évben a két ország közötti viszony sokat fejlődött. Mindkét ország és nép közös érdeke, hogy a bilaterális kötelék egészséges és stabil javulását szorgalmazzák.

Kína kellő türelmet és jó szándékot mutatott a Tiaojü-szigetek ügyében. A japán félnek meg kellene állítania egyes szélsőséges politikusai tevékenységét, és a kínai féllel közösen kellene dolgoznia a feszültségek mihamarabbi tompításán.

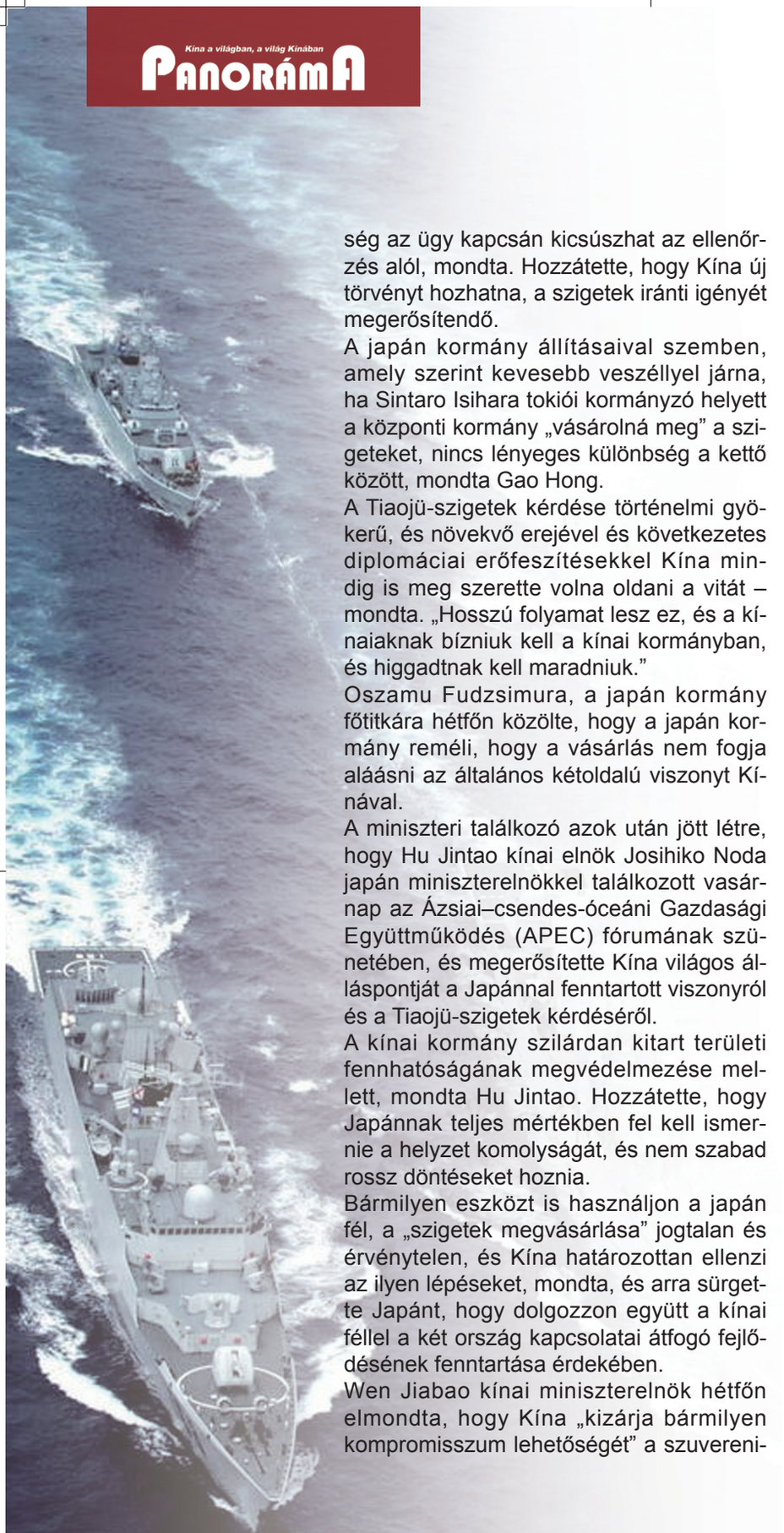
A vita a szórakoztatóiparra is hatással van. Hétfőn Wen Zhang kínai színész a Kínai Aranysas Televízió 9. Művészeti Fesztiváljának díjátadó ünnepségén kijelentette: „A Tiaojü-szigetek Kínához tartoznak”. Tegnapig a Sina Weibo mikroblogon több mint 10 millió felhasználó állt ki mellette. Li Bingbing kínai filmszínész a folyamatban lévő viszály miatt nem jelent meg A Kaptár – Megtorlás című film tokiói bemutatóján.

Gao Hong, a Kínai Társadalomtudományi Akadémia Japán Tanulmányok Intézetének helyettes vezetője a következőket mondta. „Érthető az internetezők és az emberek dühe. A Tiaojü-szigetek vitáját a japán fél önmaga kezdte, és ez végül a kínai-japán megállapodás megsértésében testesült meg.” Hozzátette, hogy a kínai kormány ellenintézkedéseket fog tenni, ha Japán a rossz úton marad, és túllépi Kína tűréshatárát. „A következményeket Japán fogja viselni” – mondta.

Qu Xing szerint hosszú távú bonyodalmakat okozna, ha a japán kormány „birtokába kerülnének a szigetek” az úgynevezett magántulajdonosoktól. Sokkal nagyobb veszéllyel fenyeget, ha a kínai-japán feszült-

2012期全景杂志.indd 4 2012-11-6 9:57:37

ség az ügy kapcsán kicsúszhat az ellenőrzés alól, mondta. Hozzátette, hogy Kína új törvényt hozhatna, a szigetek iránti igényét megerősítendő.

A japán kormány állításaival szemben, amely szerint kevesebb veszéllyel járna, ha Sintaro Isihara tokiói kormányzó helyett a központi kormány „vásárolná meg" a szigeteket, nincs lényeges különbség a kettő között, mondta Gao Hong.

A Tiaojü-szigetek kérdése történelmi gyökerű, és növekvő erejével és következetes diplomáciai erőfeszítésekkel Kína mindig is meg szerette volna oldani a vitát – mondta. „Hosszú folyamat lesz ez, és a kínaiaknak bízniuk kell a kínai kormányban, és higgadtnak kell maradniuk."

Oszamu Fudzsimura, a japán kormány főtitkára hétfőn közölte, hogy a japán kormány reméli, hogy a vásárlás nem fogja aláásni az általános kétoldalú viszonyt Kínával.

A miniszteri találkozó azok után jött létre, hogy Hu Jintao kínai elnök Josihiko Noda japán miniszterelnökkel találkozott vasárnap az Ázsiai–csendes-óceáni Gazdasági Együttműködés (APEC) fórumának szünetében, és megerősítette Kína világos álláspontját a Japánnal fenntartott viszonyról és a Tiaojü-szigetek kérdéséről.

A kínai kormány szilárdan kitart területi fennhatóságának megvédelmezése mellett, mondta Hu Jintao. Hozzátette, hogy Japánnak teljes mértékben fel kell ismernie a helyzet komolyságát, és nem szabad rossz döntéseket hoznia.

Bármilyen eszközt is használjon a japán fél, a „szigetek megvásárlása" jogtalan és érvénytelen, és Kína határozottan ellenzi az ilyen lépéseket, mondta, és arra sürgette Japánt, hogy dolgozzon együtt a kínai féllel a két ország kapcsolatai átfogó fejlődésének fenntartása érdekében.

Wen Jiabao kínai miniszterelnök hétfőn elmondta, hogy Kína „kizárja bármilyen kompromisszum lehetőségét" a szuverenitást és a területi egységet illetően.

„Kína szorosan követi az ügy alakulását, és meg fogja tenni a szükséges intézkedéseket területi szuverenitásának megvédelmezésére" – közölte hétfőn Hong Lei kínai külügyi szóvivő.

A japán központi kormány múlt kedden bejelentette, hogy a Kurihara család, amely magának vallja a Kelet-kínai-tengeren fekvő Tiaojü-szigeteket, megállapodott az öt lakatlan sziget közül három eladásáról 1,05 milliárd japán jen értékben.

A japán kormány a keddi kabinetülésen fog dönteni a szigetek megvásárlásáról a kormány tartalékforrásainak felhasználásával, és alá fogják írni a hivatalos szerződést a Kurihara családdal.

Több japán média is arra számít, hogy ez tovább fogja szítani a feszültséget Kína és Japán között, és megtorló intézkedésekhez vezethet Kína részéről, közölte a Kínai Központi Televízió (CCTV).

A Tajvan tartománytól 120 tengeri mérföldre északkeletre, a kontinentális Kínától 200 tengeri mérföldre keletre és Japán legdélebbi szigetcsoportjától, a Rjúkjútól, azaz Okinava szigetétől 200 tengeri mérföldre nyugatra fekvő Tiaojü-szigetek ősidők óta Kínához tartoznak.

Földrajzilag a szigetek Tajvanhoz köthetők. A szigeteket körülvevő vizek 100-150 méter mélyek, és 2 000 méter mély óceáni árok húzódik a Tiaojü-szigetek és a Rjúkjú-szigetek között.

A szigetek a Ming-dinasztia (1368-1644) óta szerepelnek a kínai térképeken. Tajvani, fujiani és más tartományokból való halászok sok generáció óta halásznak, és szednek gyógynövényeket a környéken.

A szigetekről említést tesz egy könyv is, amelyet Yong Le (143-1424) Ming uralkodó idején adtak ki, 400 évvel azelőtt, hogy a japánok szerint 1844-ben ők felfedezték volna a Tiaojü-szigeteket.

2012期全景杂志.indd 5 2012-11-6 9:57:39

KINAI MŰVÉSZETI KÖZPONT
匈中文化交流中心

匈牙利书法网
Kínai Kalligráfia és Festészet Iskola

中國文化

Kalligráfia

kezedbe veszed a tust. dörzsölni kezded.
mindent betölt az illata. A hófehér papírhoz
érsz és a vonások megtelnek a tussal.
A kalligráfia a papíron van,
a vonások táncolnak tovább...
Te is kipróbálod?

Szeptembertől kezdő csoportok, várunk szeretettel
master@shufa.hu I +3630.337.8240 I www.shufa.hu
egyszerű és hatékony tematika, jó hangulatú csoportok

www.kinainfo.hu I www.rgm.hu I www.shufa.hu

2012期全景杂志.indd 6 2012-11-6 9:57:40

Kína: Japán ne játsszon a tűzzel

a Tiaojü-szigetekkel kapcsolatban

A Kínai Népi Felszabadító Hadsereg lapjának vezércikke példátlanul erős hangnemben figyelmezteti a japán kormányt a Tiaojü-szigetekkel összefüggésben.Az alábbiakban a vezércikk teljes szövegét olvashatják:

2012期全景杂志.indd 7 2012-11-6 9:57:41

A japán kormány szeptember 10-ei délutáni ülésén megerősítette a Tiaojü-szigetek „államosításának” tervét, amely kiemelkedik a Kína és Japán kapcsolatát rontó döntések közül. Ezzel a lépésével Japán a válság küszöbére sodorta a szigetek ügyét.

A japán kormány figyelmen kívül hagyja Kína határozott tiltakozását, komoly tárgyalási szándékát, Hu Jintao kínai elnök nyomatékos figyelmeztetését az APEC konferenciáján, és ragaszkodik a „szigetek megvásárlásának” tervéhez, ami sérti a kínai nép érzéseit. A második világháború óta ez a legnyíltabb kihívás, amely Kína szuverenitását érinti. Noda Josihiko japán miniszterelnök kormánya kijelentette, hogy az „államosítás” legfőbb oka az, hogy „zökkenőmentesen fenn lehessen tartani az igazgatást”. Felettébb mulatságos kijelentés. Hogy vajon ki igazgatja a Tiaojü-szigeteket? Mit is igazgat? A japán kormány milyen alapon „igazgatja” Kína szent területét? A valóság az, hogy a japán kormány ezt a Tiaojü-szigetek feletti ellenőrzésének megerősítésére használja, és egyoldalúan eláll a kínai-japán kapcsolatok negyven évvel ezelőtti normalizálásakor született megegyezéstől.

Köztudott tény, hogy a Tiaojü-szigetek a XVI. század óta Kína fennhatósága alá tartoznak, és nem „fennhatóság nélküli területek”, ahogy azt Japán hosszú idő óta állítja. Kizárólag Japán véres inváziójának köszönhető, hogy „ügy” lett a Tiaojü-szigetek kérdéséből.

A második világháborúban a teljes győzelem felé vezető időszakban Kína, az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság több csúcstalálkozót tartott, és elfogadták a kairói nyilatkozatot és a potsdami határozatot, amelyek megalapozták a háborút követő világrendet, ugyanakkor meghatározták a háború után a vesztesek közé tartozó Japán alapvető mozgásterét. Ez a két dokumentum világosan megszabja, hogy Japánnak vissza kell vonulnia a törvénytelenül megszállt, más országokhoz tartozó területekről. A háború után Japán fennhatósága kizárólag a

négy főbb szigetre, Hokkaidóra, Honsúra, Kjúsúra és Sikokura, valamint a Kína, az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság által meghatározott környező szigetekre terjed ki.

Ugyanakkor az Egyesült Államok nyilvánosan megsértette az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmányát és a gyámsági területre vonatkozó korábbi döntését, amikor 1972-ben a Rjúkjú-szigetek (Okinava) visszacsatolásáról szóló szerződésben a Tiaojü-szigeteket a Rjúkjú-szigetekkel együtt önhatalmúlag Japánnak adományozta. Az Egyesült Államoknak tisztában kellett lennie azzal, hogy Kína szemszögéből ez irracionális lépés, és így a Japánnal kéz a kézben végrehajtott magánakciójával csupán a szigetek „igazgatási jogát” adta át. Ebből arra a

2012期全景杂志.indd 8 2012-11-6 9:57:43

következtetésre juthatunk, hogy a Tiaojü-szigetek sohasem kerültek japán fennhatóság alá az Egyesült Államok közbenjárásával. Ezt még az amerikai külügyminisztérium szóvivője sem meri megkérdőjelezni, aki nap mint nap felemlegeti az amerikai-japán biztonsági szerződést a Tiaojü-szigetekkel kapcsolatban.

A jobboldali Isihara Sintaro tokiói kormányzó arrogáns módon meg kívánja „vásárolni” a Tiaojü-szigeteket, amelyek nem is tartoznak japán fennhatóság alá. A japán kormány ebben a komédiában nyilvánosan „államosítani” szeretné a nem is a saját területét képező Tiaojü-szigeteket. Ez a modern nemzetközi kapcsolatokban abszurd és szemtelen lépés tanulságként szolgálhat más országok számára, ugyanakkor a háború utáni világrendet is kihívás elé állítja. Ez nagyfokú éberségre inti a nemzetközi közösséget, de különösen a japán agressziót és inváziót megélt ázsiai országokat.

Amennyiben a japán kormány az amerikai-japán biztonsági szerződés ürügyén próbál betörni más országok területére, akkor elszámolta magát. A nemzetközi közösségnek jól meg kell fontolnia, hogy a „japán militarizmust”, ezt a vadonból szabadult gonosz tigrist szabadjára engedi-e, mivel azzal nem tesz mást, mint felnyitja Pandóra szelencéjét, és békétlenséget hoz a világnak, amivel esetleg buborékká válik az ázsiai–csendes-óceáni térség békéje és prosperitása.

A mai Kína már nem hasonlít az 1894-95-ös kínai-japán háború Kínájára, sem pedig a japán inváziós Kínájára. A tények igazolni fogják majd, hogy a szuverenitás és fennhatóság kérdésében a kínai kormány, illetve a vasgerincű és tántoríthatatlan kínai nép egyáltalán, semmiképpen nem hátrál fél lépést sem! Ezennel a leghatározottabban arra figyelmeztetjük a japán kormányt, hogy ne játsszon a tűzzel! Ellenkező esetben a japán félnek vállalnia kell a felelősséget ezért a veszélyes és egyébként hiábavaló komédia következményeiért.

2012期全景杂志.indd 9 2012-11-6 9:57:43

A Tiaojü-szigetek kérdésének vázlatos története

2012. augusztus 23-án Josihiko Noda japán miniszterelnök azt mondta, hogy a Japánban Szenkakuként ismert szigetek Japán részét képezik, és tagadta, hogy a szigetek fölötti szuverenitás kérdése vita tárgyát képezné. Ebben az egyben, tudniillik az utolsó félmondatában teljes az egyetértés Kína és Japán között. Ugyanis Kína szerint sem képezheti vita tárgyát a szigetek fölötti szuverenitás kérdése, mivel a kínai álláspont szerint a Tiaojü-szigetek Kínához tartoznak.

A Meidzsi-kormányzat 1895-ben Okinava prefektúra részének nyilvánította a Szenkaku-szigeteket, miután úgy ítélték meg, hogy a Qing-dinasztia fennhatósága nem terjed ki rá, mondta imént említett beszédében a japán miniszterelnök, aki szerint Kína egészen az 1970-es évekig nem követelte magának a szigetek fölötti szuverenitást, és akkor is csak azért, mert akkor derült ki, hogy a szigetek környékén valószínűleg nagy kőolajmező terül el.

Hong Lei kínai külügyi szóvivő még aznap válaszolt a japán miniszterelnök kijelentésére, kifejezve Kína rendkívüli elégedetlenségét az elhangzottak miatt, és úgy fogalmazott, hogy a japán álláspont „szabotálja Kína területi szuverenitását”. Hong Lei kínai külügyi szóvivő hangsúlyozta, hogy a Tiaojü-szigetek „az ősi idők óta Kína területének részét képezik”, mivel a szigetek „felfedezői, elnevezői és első használói is kínaiak voltak”.

A Tiaojü-szigetekről szóló legkorábbi történelmi feljegyzés a Ming-dinasztia (1368-1644) idejére megy vissza. Az 1403-ban kiadott Shun Feng Xiang Song, azaz körülbelüli fordításban: Utazás a szelek szárnyán című munkában már szerepel a Tiaojü kis sziget és a Chiwei kis sziget elnevezés. Hong Lei arról is beszélt, hogy a Ming-dinasztia idején Zhejiangban kormányzóként működő Hu Zongxian a Tiaojü-szigeteket Kína tengeri védelme részeként tartotta számon.

„Ez azt mutatja, hogy ezek a szigetek legkésőbb a Ming-dinasztiától kezdődően Kína tengeri védelmi területének részét képezik” – vonta le a következtetést Hong Lei kínai külügyi szóvivő.

Kínai és japán részről egyaránt a történelmi múltra hivatkoznak a Tiaojü-szigetek kapcsán. A következőkben kronológiai sorrendben, de természetesen csak vázlatosan a Tiaojü-szegetekkel kapcsolatos legfőbb eseményekről lesz szó. Az összeállításban a Xinhua hírügynökség anyagát használtuk fel. Habár a hírügynökség által összeállított történelmi anyag igen terjedelmes, még az sem törekedhetett a teljességre. Ugyanez fokozottan igaz az itt következő összeállításra.

A Tiaojü-szigetet és a hozzá tartozó zátonyokat, a Huangwei-, a Chiwei-, a Nanxiao- és a Beixiao-zátonyt nevezzük Tiaojü-szigeteknek. Mai ismereteink szerint,

2012期全景杂志.indd 10 2012-11-6 9:57:44

ahogyan azt a kínai külügyi szóvivő is elmondta, ezt a szigetcsoportot, tehát a Tiaojü-szigeteket először egy kínai munka említi a 15. század elején. A Ming-dinasztia Yongle császárának első évében, azaz 1403-ban kiadott Shun Feng Xiang Song, vagyis Utazás a szelek szárnyán című könyvben már szerepel a Tiaojü kis sziget és a Chiweizátony elnevezés. Hong Lei a japán miniszterelnök kijelentésére válaszolva azt a történelmi tényt is említette, hogy a Ming-dinasztia idején Zhejiangban kormányzóként működő Hu Zongxian a Tiaojü-szigeteket Kína tengeri védelme részeként tartotta számon. Ez a háttere annak a kínai állításnak, hogy a Tiaojü-szigeteket kínai emberek fedezték fel, nevezték el, és vették először használatba.

1534-ben, a Ming-dinasztia Jiajing császára uralkodásának 13. évében utazott Chen Kan kínai követ a Rjúkjúi Királyságba, majd utazásáról jelentést is írt. Ebben a jelentésben olvasható a legkorábbi hivatalos feljegyzés a Kína és a Rjúkjú között húzódó tengeri határról: „A Tiaojü kis sziget, a Huangmao-zátony, a Chi-zátony – olyan sok sziget jelent meg a szemem előtt. Aztán

megláttam a Kume-hegyet, ahol Rjúkjú földje kezdődik. A hajómon levő rjúkjúiak örültek, és izgatottak lettek, mivel tudták, hogy végre hazaérkeztek”. A követi jelentésnek ez a részlete azt mutatja, hogy a rjúkjúiak a Kume-hegy, mai nevén Kumedzsima-sziget láttán gondolták, hogy hazaértek. Vagyis akkor, amikor már elhagyták a Chiyu kis szigetet (mai nevén Chiwei Yu). Vagyis a Tiaojü-szigeteket maguk a rjúkjúiak is Kínához tartozónak ismerték el.

Huang Ruihua, a Kínai Nemzeti Könyvtár könyvtárosa az említett könyvvel kapcsolatban ezt mondta: „Chen Kan a könyvében így fogalmaz, »Láttam a Tiaojü-szigeteket«. Ez a mondat világosan megállapítja, hogy Kína már 1534-ben is felvette a térképekre a szigeteket. A Tiaojü-szigetek már régóta megjelentek tehát a kínai térképeken, és a név sem változott a történelem során, ma is ugyanúgy használjuk” – fogalmazott Huang Ruihua, a Kínai Nemzeti Könyvtár könyvtárosa.

„A Tiaojü-szigetek a kínai tengeri védelmi rendszer részét képezik. Nincs szükség arról vitatkozni, hogy ki birtokolja a Tiaojü-szigeteket, hiszen azok nyilvánvalón kínai területek” – ezt pedig Li Zhizhong, az Ősi Könyveket Átvizsgáló Bizottság vezetője mondta.

1556-ban, a Ming-dinasztia Jiajing császára 35. uralkodási évében Zheng Shungongot Japánba küldték tanulmányútra. Zheng útjáról Japán tükör (Riben Yijian) címmel írt beszámolót. A könyv egyik illuszrtrációján a Tiaojü-szigetek látható, alatta pedig a magyarázó szöveg: „A Tiaojü kis sziget egy kicsi sziget Xiaodong mellett”. Xiaodong Tajvan egy másik neve volt. Ez a felirat is azt mutatja, hogy Kína a 16. században is megerősítette, hogy a Tiaojü-szigetek földrajzilag Tajvanhoz tartoznak.

Ugyanakkor a 16. században kiadott japán könyvek és térképek közül egy sem említi, hogy a Tiaojü-szigetek Japánhoz tartoznának.

1719-ben, a Qing-dinasztia Kangxi császára uralkodásának 58. évében Xu Baoguang követként járt Rjúkjúban, miként arról Chong-shanból küldött feljegyzések című könyvében beszámolt. (Chong-shan egyébként a Rjúkjúi Királyság másik neve volt.) Xu Baoguang könyvében azt írja, hogy a Dzsaedzsama-szigetek jelentették Rjúkjú délnyugati határát. Az 1663 és 1734 között élt, Kínában többször járt rjúkjúi konfuciánus tudós, Tei Dzsunszoku, kínai nevén Cheng Shunze ugyancsak beszámolt Kínába vezető tengeri útjairól, mégpedig pontosan a Xu Baoguang követ által írtaknak megfelelően, legalábbis ami a Kína és a Rjúkjúi Királyság között húzódó határt illeti. Ez a két feljegyzés azt támasztja alá, hogy Kína és a Rjúkjúi Királyság ugyanott ismerte el a köztük húzódó tengeri határt, azaz a Tiaojü-szigeteket kínai területnek ismerték Rjúkjúban is.

Egy 1783 és 1785 között Japánban publikált, a Rjúkjúi Királyság határait is jelző térkép feltünteti a Tiaojü-szigeteket is – Kína részeként. A Hajasi Sihei által 1785-ben írt Három ország képes áttekintése

2012期全景杂志.indd 11 2012-11-6 9:57:44

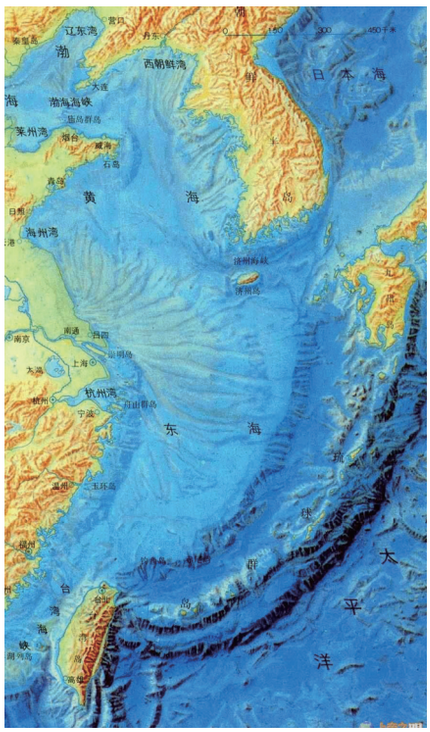
című műben található az első japán említés a Tiaojü-szigetekről. A Rjúkjút bemutató térképen szerepel a Tiaojü-szigetek képe is, mégpedig ugyanazzal a színnel jelölve, mint a szárazföldi Kína, ami azt jelzi az olvasónak, hogy a Tiaojü-szigetek Kína részét képezik.

Ugyanakkor az 1876-ban Japánról, az 1873-ban a Rjúkjú-szigetekről, valamint az 1877-ben Okinaváról publikált japán térképekről egységesen hiányzik a Tiaojü-szigetek feltüntetése, ami ugyancsak azt jelzi a térkép vizsgálóinak, hogy a Tiaojü-szigetek Kína részét képezik.

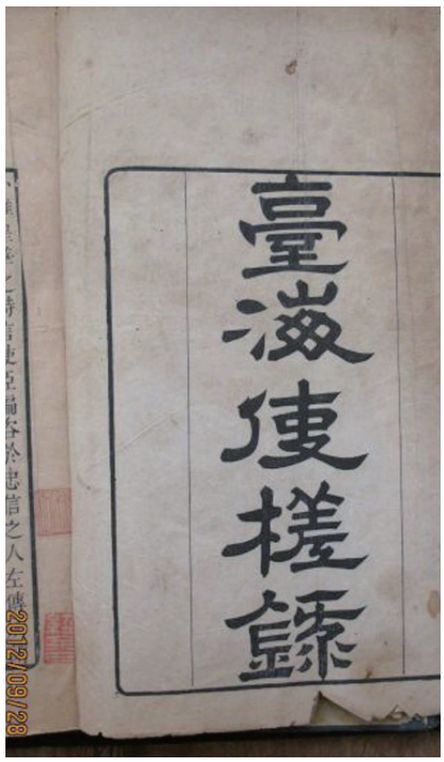
Ami a Nyugatot illeti, arra is találni bőségesen példát, hogy a Nyugat hogyan tekintett a Tiaojü-szigetekre az első kínai-japán háborút megelőzően.

Az 1744-ben Kínába érkező francia jezsuita, Michel Benoît-t a Qing-udvar megbízta, hogy készítsen el egy nagy világtérképet. Az 1767-ben megjelent munkában a Tiaojü-szigetek Kína tengeri felségvizein belül helyezkednek el.

1811-ben Nagy-Britanniában publikálták az A New Map of China from the Latest Authorities című munkát,

amely a Tiaojü-szigeteket szintén Kína területeként tüntette fel. A brit haditengerészet által 1877-ben összeállított, majd általánosan használt térkép a Tiaojü-szigeteket Tajvan részeként jelölte meg, világosan elkülönítve a Japánhoz tartozó Nansei-szigetektől.

Japán 1879-ben annektálta Rjúkjút, majd ezután kezdett érdeklődni a Tiaojü-szigetek iránt. Tacusiro Koga japán felfedező 1884-ben érkezett a Tiaojü-szigetekre, amelyeket terra nulliusnak tartott. 1885 szeptembere és novembere között a japán kormány titokban három tényfeltáró küldöttséget indított a szigetekre, amelyek végül megállapították, hogy a „terra nullius" néven illetett szigetek valójában ugyanaz a Tiaojü-sziget, Huangwei-zátony és Chiwei-zátony, amelyek Xu Baoguang követ Chong-shanból küldött feljegyzések című könyvében is szerepelnek.

1885 és 1893 között Okinava prefektúra akkori vezetői három alkalommal is írásbeli kérvényt nyújtottak be a japán kormánynak, hogy a Tiaojü-szigetek, a Huangwei-zátony és a Chiwei-zátony kerüljön a fennhatóságuk alá. Kína valamennyi alkalommal reagált a kezdeményezésre. 1885. szeptember 6-án a Shen-pao című sanghaji hírlap cikkében ezt írta: „Nemrégiben japán zászló volt látható a Tajvantól északkeletre levő szigeteken, ami azt bizonyítja, hogy Japán el akarja foglalni ezeket a szigeteket."

A kínai reakciók gondolkodóba ejtették a japán kormányt. Kaoru Inoue akkori japán külügyminiszter aggodalmának adott hangot egy Aritomo Jamagata japán belügyminiszternek írt levelében, amelyben óvott attól, hogy megsértsék a Qing császári udvart a tengeri határok kijelölésével.

Mindezek miatt a japán kormány visszautasította Okinava prefektúra kérését a Tiaojü-szigetek fölötti fennhatóságra vonatkozóan. Mindez japán diplomáciai dokumentumokban szerepel, és azt jelenti, hogy Japánnak szándékában állt elfoglalni a Tiaojü-szigeteket, tudomása volt a szigetek fölötti kínai szuverenitásról, és csak a lehetséges kínai reakcióktól való félelem tartotta őket vissza az elhamarkodott akcióktól.

1894 júliusában kezdődött az első kínai-japán háború. 1894 novemberének vége felé a japánok elfoglalták Port Arthurt, a mai Lüshun kínai kikötőt, és ezzel biztossá vált a Qing-udvar veresége. December 27-én Nomura Jaszusi japán belügyminiszter ezt írta Munemicu Mucu külügyminiszternek: „Azért írok Önnek, hogy megbeszéljük, hogy határjelzőket állítsunk fel Kuba-dzsimán (Huangwei-zátony) és Uotszuri-dzsimán (Tiaojü-szigetek)". „A körülmények megváltoztak, ezért a javaslatot most el lehet küldeni a kabinetnek újabb megfontolásra." Munemicu Mucu 1895. január 11-én kelt válaszában támogatásáról biztosította a javaslatot. A japán kormány január 14-én titokban határozatot hozott arról,

2012期全景杂志.indd 12 2012-11-6 9:57:45

hogy a Tiaojü-szigeteket Okinava prefektúra fennhatósága alá helyezi. Gyakorlatilag azonban a japán kormány a Tiaojü-szigeteken nem állított fel semmiféle határjelzőt, és Okinava prefektúra földrajzi határai közé sem vették fel japán császári dekrétummal a Tiaojü-szigeteket.

Az első kínai-japán háború (1894-1895) előtt Japán egyszer sem kérdőjelezte meg Kína szuverenitását a Tiaojü-szigetek fölött. A vereséget szenvedett Qing-dinasztia 1895. április 17-én kénytelen volt aláírni a simonoszeki békeszerződést, amelynek értelmében átadta Japánnak Tajvant és a Penghu-szigeteket. Ekkor kezdődött a Tiaojü-szigetek környékén a japán jelenlét. Ezt megelőzően a japán térképek még a kínai nevén említették a Tiaojü-szigeteket.

A második világháború után a Tiaojü-szigetek visszatértek Kínához. 1943. december elsején Kína, az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság kiadta a kairói nyilatkozatot, amelyben az áll, hogy mindazok a területek, amelyeket Japán elfoglalt a kínaiaktól, visszakerül Kínához. 1945 júliusában Kína, az Egyesült Államok, Nagy-Britannia, majd pedig augusztusban a Szovjetunió is aláírta a Potsdami Egyezményt, amelynek 8. pontja megerősíti a kairói nyilatkozatban foglaltakat.

A Tiaojü-szigetek Szenkaku-szigetek néven egészen a második világháború utánig Japán irányítás alatt álltak, ekkor azonban ideiglenesen az Egyesült Államok felügyelete alá kerültek. Kína nem ismerte el az 1951-es San Franciscó-i békeszerződést, amelyben Japán Washingtonnak adta át a sziget feletti ellenőrzés jogát. 1971-ben az Egyesült Államok visszaadta ezt a jogot Japánnak. A kínai Külügyminisztérium 1971. december 30-án tiltakozott az Egyesült Államok lépése miatt, mondván, hogy az „teljesen jogellenes” cselekedet volt, és ismételten megerősítette, hogy a Tiaojü-szigetek és a környéken lévő kis szigetek „Kína területének integráns részét képezik”.

2012 előtt utoljára 2009-ben volt nézeteltérés Kína és Japán között a Tiaojü-szigetek miatt. 2009 márciusában ugyanis Aszo Taro japán miniszterelnök kétszer is úgy beszélt a Szenkaku-szigetekről mint Japan területről, és azt mondta, hogy a szigetekre is kiterjed a japán-amerikai biztonsági szerződés hatálya. A japán miniszterelnök erről az Egyesült Államokban, illetve a parlamentben is beszélt. Ez volt az első alkalom, hogy egy japán miniszterelnök ilyen értelmű megjegyzést tett a szigetekkel kapcsolatban.

2009. február 27-én Hirofumi Nakaszone japán külügyminiszter azt mondta, hogy az Egyesült Államok szintén elismerte Japán fennhatóságát a Tiaojü-szigetek fölött.

2009. március 2-án a kínai külügyi szóvivő azt mondta, hogy „Kínának megkérdőjelezhetetlen a szuverenitása a Tiaojü-szigetek és a hozzá tartozó kisebb szigetek fölött, minthogy ezek már az ősi idők óta Kína elidegeníthetetlen részét képezik.”

2012期全景杂志.indd 13 2012-11-6 9:57:46

Vélemények a 2012-es Nyári Davosi Fórumon

A külföld felé nyitás és reform politikája jelentős mértékben hozzájárult a világgazdaság fejlődéséhez, és Kína még ma is a fejlődés fontos időszakát éli, mondta Wen Jiabao kínai miniszterelnök a 2012-es tiencsini Nyári Davosi Fórumon.

A 2012-es fórum nyitóünnepségén mondott beszédében Wen felidézte, milyen eredményeket ért el a kínai kormány az elmúlt évtizedben, és hangsúlyozta: hisz a kínai gazdaság jövőjében.

A jövő gazdaságának megteremtése elnevezésű háromnapos fórumnak az észak-kínai Tiencsin kikötővárosa adott otthont, ahová hozzávetőleg 1610 küldött érkezett szerte a nagyvilágból.

A kínai reform folyamatos áttöréseket ért el az elmúlt évtizedben, mondta a miniszterelnök, kiemelve, hogy a reformfolyamat elmélyülése ösztönzőleg hatott a kínaiak lelkesedésére, kezdeményezőkészségére és kreativitására, valamint új életet és lendületet vitt a gazdasági és társadalmi fejlődésbe.

A külföld felé nyitás mindenki számára előnyös stratégiája segített teljes mértékben megfelelni a WTO-csatlakozáskor vállalt kötelezettségeknek, egyenlő hangsúlyt helyezett az exportra és importra, illetve a külföldi befektetés vonzására és a külföldi kínai befektetésre, mondta Wen.

Az áttérés a gyors növekedésről a stabil növekedésre alapvető változás volt Kína fejlesztéssel kapcsolatos elgondolásában az elmúlt évtizedben, mondta Wen, aki megjegyezte, Kína azért igazította ki stratégiailag gazdasági szerkezetét, hogy növelje a gazdaságfejlesztés színvonalát és hatékonyságát.

„Tíz év kemény munkájával új szintre emeltük gazdasági és társadalmi fejlettségünket, emellett stabilabb anyagi, technológiai és intézményi alapokat fektettünk le a jövőbeli fejlesztések számára” – mondta a miniszterelnök, hangsúlyozva, hogy Kína a tudományos fej-

2012期全景杂志.indd 14 2012-11-6 9:57:48

lődés útjára lépett.
A fórum a genfi központú Világgazdasági Fórum és a kínai kormány közös kezdeményezésére jött létre. Az észak-kínai Dalian és Tiencsin kikötővárosok felváltva adnak otthont a fórumnak 2007 óta.
Már most sürgős, hogy a kormány hatékony intézkedéseket hozzon egy proaktív finanszírozási környezet megteremtésére az ország magánszektorának, amely éveken át lehelt életet a gazdaságba, ám mostanában a gazdaság lelassulásával küzd, mondják üzletemberek és szakértők.
Jelenleg a high-tech ágazat sok cége kis- és középvállalkozás, amelyek rengeteg problémával néznek szembe, és ezek közül is a legégetőbb gond a hitelhiány, mondta Zhao Guofeng, a Tianjin Jiuri Chemical vállalat elnöke.
A kormány számára nehéz feladat az ország magánszektorának zömét kitevő kis- és mikrovállalkozások részére nyújtott hitelek aládúcolását célzó politikák bevezetése, mondta Hu Bo, a Ciming Health Checkup Management Group vállalat, az ország egyik legjelentősebb egészségügyi magánvállalkozásának elnöke és alapítója. Hu arra kérte a kormányt, ajánljon azonnali támogatást a reálgazdasági ágazatokban tevékenykedő magáncégeknek.
A készpénzre kiéhezett magáncégek szinte minden finanszírozási lehetőséget kimerítettek, hogy túléljék a nehéz időket. Ezek közé tartozott az is, hogy „földalatti" magánfinanszírozási eszközökhöz folyamodtak, ami hatalmas örvényt keltett Wenzhouban, a magánvállalkozások fellegvárában a tengerparti Zhejiang tartományban. Tudomásul véve a pénzügyi stabilitást övező egyre növekvő aggodalmakat, a kínai Államtanács március végén bejelentette, hogy kísérleti zónát hoz létre

Wenzhouban a féktelen pénzügyi tevékenységek megakadályozására, valamint pénzügyi segítséget kínál a kis- és mikrovállalkozásoknak.
A magáncégek legnagyobb nehézsége, hogy képtelenek bankhitelhez jutni, mivel a bankok általában úgy vélekednek, sokkal kockázatosabb a kis magáncégeknek kölcsönadni, mint a nagy állami vállalatoknak, mondta Xian. Hozzátette, hogy a kormánynak folytatnia kellene a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott pénzügyi szolgáltatások reformját.
Elérkezett a kínai bankok átalakulásának ideje is, hiszen

csökken a nyereségnövekedésük a piac által meghatározott kamatokból eredő szűkebb kamatrés, valamint az új üzletágak, például az internetalapú mobilfizetés és a közvetlen hitelezés okozta versenyhelyzet miatt, közölték a vezetők a 2012-es tiencsini Nyári Davosi Fórumon. „Az évközi bankbeszámolók szerint a szektor profitnövekedésének lassulását az üzleti környezet változásai okozzák" – mondta Ma Weihua, a China Merchants Bank elnöke a Nyári Davosi Fórum egyik szemináriumán.
Ennek legfőbb oka, hogy lelassult a kínai gazdaság, részint az európai adósságválság hatásai, részint Kína gazdaságátszervezési törekvései miatt, mondta Ma.
A banki profitlassulás másik oka az olyan pénzügyi közvetítői tevékenység megszakítása, amely során a bankoktól befektetési célokkal vonnak el alapokat.
Emellett a kamatliberalizáció, illetve a kereskedelmi bankok inkább piac által meghatározott kamatai hajlamosak felverni a letéti kamatokat, hiszen a bankok tőkét akarnak, ami nagy kiadásokat jelent a bankoknak és egyre szűkül a hitelezés profitrése, mondta Li Ming Shieh, a China Guangfa Bank elnöke.
Az ország bankszektora magas növekedést tapasztalt a 2007-2011-es hitelrobbanás idején, a legtöbb bank évente több mint 30 százalékkal növekedett, jegyezte meg Li.
Dai Xianglong, a társadalombiztosítási alap országos bizottságának elnöke azt mondta, hogy Kína vállalati

2012期全景杂志.indd 15 2012-11-6 9:57:49

adóssága még mindig magas, sőt néhány helyen még mindig nő, ami megsokszorozza a cégfinanszírozás legfőbb forrását jelentő kínai bankok kockázatait.

A következő öt év során a kormány várhatóan további áttöréseket ér majd el a reformok terén, beleértve a kamatliberalizációt és a kötvénypiac fejlesztését. A kötvénypiac fejlesztése vált a kínai pénzügyi reformok legnagyobb kerékkötőjévé, mondta Dai.

Li Daokui, a Kína világgazdaságban betöltött szerepét vizsgáló központ igazgatója megjegyezte, hogy ez megkongatta a vészharangot a kínai bankok számára, hiszen a hitelezők jelentik a legnagyobb fenyegetést az ország

pénzügyi szektora számára. A kínai bankeszközök értéke már most több mint duplája az ország bruttó hazai teljesítményének. Li felszólította a kormányt, gyorsítsa fel azt a gyakorlatot, amely lehetővé teszi a bankok számára eszközalapú értékpapírok kibocsátását, mivel ez a lépés enyhíthetné a bankokra nehezedő finanszírozási nyomást és stimulálhatná a kötvénypiacokat.

Ettől függetlenül 2012 első felében az öt legnagyobb kínai bank összesített nettó profitja 412,7 milliárd jüan (65,2 milliárd dollár) volt, növekedésük aránya 7,58-20,75 százalék közé esett, ami a tavalyi arány csupán fele.

A kínai bankszektornak jobban ki kellene használnia az internetes technológiát és a célfogyasztói finanszírozást, most, hogy az ország áttér a fogyasztásvezérelt növekedési modellre, mondta Ma.

Néhány új üzletág, mint a mobilfizetés és az interneten keresztüli hitelezés vagy finanszírozás, azaz a személyközi hitelezés (P2P) kihívásokat, de lehetőségeket is tartogat a hagyományos bankok számára, mondta Ma.

Az előrejelzések szerint 2015-re 1 milliárd mobilbankos ügyfél lesz, és a tranzakciók mértéke várhatóan eléri az 1 billió dollárt, mondta Jaspal Bindra, a Standard Chartered Bank vállalati és ázsiai részlegének vezérigazgatója.

Ha a bankok számára lehetővé válik, hogy szabadon határozzák meg a kamataikat, a kínai bankok arra kényszerülnek majd, hogy felgyorsítsák üzleteik átalakítását és feltárják a nemzetközi piacokat.

A liberalizáció segít szűkíteni a kölcsön- és letéti kamatok között jelenleg tátongó szakadékot, és arra ösztönzi majd a bankokat, hogy többet adjanak kölcsön kisebb vállalatoknak, és megújítsák a működésüket, ha több profithoz akarnak jutni, mondta Xiao Gang, a Bank of China elnöke.

Az új üzletágak jobban együtt fognak működni a hagyományos bankokkal, mint riválisaik, hiszen mások a célcsoportjaik, mondta Tang Ning, a CreditEase, a legnagyobb kínai online személyközi hitelező vezérigazgatója.

2012期全景杂志.indd 16 2012-11-6 9:57:50

Kína és Közép- és Kelet-Európa sok területen fejleszti az együttműködéseket

Idén áprilisban Wen Jiabao kínai miniszterelnök Varsóban a kínai és közép- és kelet-európai országok vezetőinek találkozóján ismertette országa tizenkét pontos szakpolitikai programját, amely révén tizenhat európai országgal jöhetnek létre együttműködések.

2012 áprilisában és májusában öt magas szintű kínai vezető látogatott Közép- és Kelet-Európába, köztük Wen Jiabao kínai miniszterelnök, Li Keqiang miniszterelnök-helyettes és Wu Bangguo, az Országos Népi Gyűlés Állandó Bizottságának elnöke. 2012. április 12-én Song Tao kínai külügyminiszter-helyettes járt Magyarországon, ahol Martonyi János külügyminiszterrel tárgyalt. Li Keqiang kínai miniszterelnök-helyettes pedig magyarországi látogatása során háromórás tárgyaláson vett részt Orbán Viktor magyar miniszterelnökkel.

Ezenfelül az elmúlt három hónapban több mint harminc kínai kereskedelmi és befektetési delegáció is felkereste a közép- és kelet-európai országokat.

A szakpolitikai program megvalósításához a kínai Külügyminisztérium létrehozott egy, az együttműködéseket koordináló titkárságot. A titkárság létrehozásához kapcsolódó előkészítő munka során a Kereskedelmi Minisztérium a kínai vállalatok számára ismertette a közép- és kelet-európai térség országaiban fellelhető potenciális együttműködési lehetőségeket.

2012. szeptember 6-án létrejött a Kínai–Közép- és Kelet-európai Együttműködési Titkárság (China-Central and Eastern Europe Cooperation Secretariat). Az alapítási ceremóniát és az első találkozót Pekingben tartották. Az összejövetelen részt vettek a tizenhat tagország kijelölt koordinátorai, kormányzati tisztviselők és kínai nagyvállalatok képviselői is.

A titkárság feladata, hogy koordinálja a Kína által a térségben létrehozandó vegyesvállalatok számára nyújtott tízmilliárd dolláros hitel elhelyezését. Az alapító ceremónián már alá is írtak néhány szerződést a közép- és kelet-európai országok és a Kínai Fejlesztési Bank között.

A titkárság megnyitóülésén Song Tao, a kínai külügyminiszter helyettese egy három lépésből álló tervet vázolt fel az együttműködések elősegítéséhez. Az első lépés keretében Kína elindít egy nyilvános honlapot, amely a tizenhat együttműködő európai ország számára szolgáltat információkat a hitelkeret elhelyezéséről és az együttműködésekkel kapcsolatos fejleményekről. A második lépés a kínai és a közép- és kelet-európai országok vezetői közötti magas szintű egyeztetések megrendezése a hitel felhasználásáról. A harmadik pedig a szakpolitikai program humán ágának erősítése, például a Kína és a közép- és kelet-európai országok közötti turizmus élénkítése, egy kínai–közép- és kelet-európai kulturális együttműködési fórum létrehozása, valamint a fiatal politikai vezetők közötti eszmecserét erősítő konferenciák rendezése.

Az alapító ülésen Takács Szabolcs és Wintermantel Péter, a Külügyminisztérium munkatársai vettek részt Magyarország képviseletében. A ceremónia előtt egy

2012期全景杂志.indd 17 2012-11-6 9:57:51

nappal, szeptember 5-én Song Tao külön egyeztetett Takáccsal a kínai külügyminisztériumban.

A titkárság alapító ceremóniája után Takács Szabolcs globális ügyekért felelős helyettes államtitkár számolt be a Kínai Nemzetközi Rádiónak (CRI) a Kínai–Közép- és Kelet-európai Együttműködési Titkárság munkájának magyarországi koordinációjáról.

„Magyarországon a Külügyminisztériumban hoztuk létre azt a titkárságot, amely együtt fog működni a kínai–közép-európai együttműködés kontextusában. Ennek a titkárságnak a vezetője az én hivatalom, a Globális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkárság, az operatív vezetést pedig az Ázsiai és Csendes-óceáni Főosztály vezetője látja el.”

Takács Szabolcs hangsúlyozta, Kína és Magyarország fontos együttműködési partnerei egymásnak, ezért a titkárság létrehozása mindenképpen elősegíti a mostanra kialakult jó kapcsolat elmélyítését.

„Mindenekelőtt azt szeretném kiemelni, hogy Kínával több mint hatvan éve van kapcsolatunk, egész pontosan hatvanhárom éve. A hatvanhárom év alatt nagyon komoly együttműködések alakultak ki szinte minden területen. Nyilvánvalóan a különböző időszakokban másmás intenzitással zajlott ez a munka. Én azt gondolom, hogy a két évvel ezelőtt felállt magyar kormány egy nagyon határozott és nagyon világos új irányt jelölt meg a külpolitikában. Ez a globális nyitásnak a külpolitikája, amit előszeretettel keleti nyitásnak is szoktunk otthon hívni. Ennek az az oka, hogy elsősorban a tőlünk keletre fekvő régiók, Közép-Ázsia, illetve Északkelet-Ázsia nagy gazdaságai, nagy országai az első számú partnereink. Ezen belül Kína természetesen nagyon fontos és kiemelt partner. Minden területen szeretnénk az együttműködésünket bővíteni.”

Az elmúlt években folyamatosan nőtt a Kína és a közép- és kelet-európai országok közötti kereskedelmi forgalom összértéke. 2000-ben a Kína és az érintett tizenhat közép- és kelet-európai ország közötti összes kereskedelmi forgalom hárommilliárd dollár volt, 2011-re ez a szám ötvenhárom milliárdra duzzadt. Kedvező, hogy Kína fontos befektetési területként tekint a régióra, ám a tizenkét pontos stratégiai együttműködés sok területet lefed, a kereskedelemtől a kultúrán át az ifjúsági kapcsolatokig. Takács Szabolcsot arról kérdeztük, Magyarország mely területeken tud kiemelkedő lenni a másik tizenöt országhoz képest.

„A befektetési területen azt gondolom, hogy vannak bizonyos előnyeink a velünk egy térségben lévő országokhoz képest. Kiemelném azt, hogy Közép- és Kelet-Európában Magyarország az az ország, ahova a legtöbb kínai befektetés érkezett, ezt körülbelül kétmilliárd eurós értékre tudjuk becsülni. A BorsodChem vegyipari vállalat megvásárlása jelentette a legnagyobb kínai befektetést a mi térségünkben, Közép- és Kelet-Európában.”

2009-ben, az akkor ellenzékben lévő Fidesz elnökeként Orbán Viktor Kínába látogatott. Takács Szabolcs hangsúlyozta, hogy a 2010-ben kormányra került párt Orbán Viktor miniszterelnökkel az elmúlt két évben rengeteget tett a kínai-magyar kapcsolatokért. És hogy mely területen sikerült haladást elérnie a kormánynak?

„Én azt gondolom, hogy több ilyen terület is van. Természetszerűleg a gazdasági, kereskedelmi, befektetési együttműködés az egy olyan terület, amire szeretnénk nagyon komoly hangsúlyt fektetni. Végső soron ennek az együttműködésnek a célja az lenne, hogy hogyan tudjuk bevonni ennek a nagy országnak az erős gazdaságát a magyar gazdaság fejlesztésébe, és áttételesen a magyar társadalom életminőségének a javításába” – fogalmazott Takács.

„A magyar-kínai kereskedelmi forgalomnak az adatai is azt gondolom, hogy megnyugtatóak; közel kilencmilliárd dolláros forgalomról tudunk beszámolni az előző évből. Remélhetőleg ez a tendencia folytatódik a gazdasági pénzügyi válság ellenére. Van egy ambiciózus tervünk. Szeretnénk legalább a duplájára emelni ezt a forgalmat az elkövetkező néhány évben. Úgy gondolom, hogy az új mechanizmusnak a létrehozatala, a Kína és Közép-Európa közötti formalizált együttműködés ezeket a folyamatokat tudja segíteni.”

A nagy érdeklődésre számot tartó tízmilliárd dolláros hitel fölhasználásának feltételeiről Takács Szabolcs a következőket mondta.

„Ez a folyamat már elindult. Magyarországon a Magyar Fejlesztési Bank az, amelyik elsősorban kezeli ennek a hitelkeretnek a kérdését. A Kínai Fejlesztési Banknak már van egy irodája Budapesten a Magyar Fejlesztési Bank épületében. Jelenleg zajlik annak a kritériumrendszernek a meghatározása, ami mind a két fél számára elfogadható. Azt gondolom, a következő nagyon fontos feladat az lesz, hogy a magyar gazdaság szereplői kapjanak egy világos, átlátható tájékoztatást arról, hogy

2012期全景杂志.indd 18 2012-11-6 9:57:52

milyen feltételekkel tudnak pályázni ezekre a hitelekre. Én azt gondolom, hogy az érdeklődés mindenképpen megvan. Remélhetőleg a közeljövőben már mondjuk egy vegyesvállalatnak a megalapításáról is beszélhetünk. Egyébként ezek a folyamatok zajlanak ezzel párhuzamosan is."

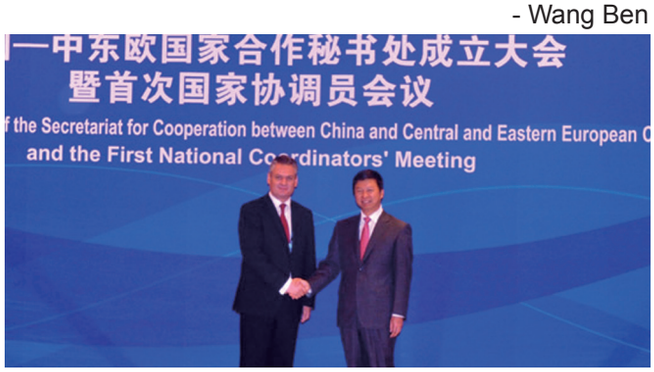
Ma már nemcsak a kereskedelemben, hanem más területeken is sok együttműködése van Magyarországnak Kínával. Amikor Wen Jiabao kínai miniszterelnök Magyarországra látogatott, a Magyar-Kínai Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolát is felkereste, és meghívott száz magyar diákot Kínába tanulmányútra. A diákok idén augusztusban két hetet töltöttek Kínában; három tartományba látogattak el, ahol a kínai társadalommal és kultúrával ismerkedhettek meg. Takács Szabolcs szerint a jövőben kulturális téren további együttműködések várhatók.

„A gazdaság és a kereskedelem mellett persze kiemelném a kulturális együttműködések területét, az oktatási együttműködés területét. A két ország társadalma részéről komoly érdeklődés tapasztalható, a konferencián többször már szóba került a Konfuciusz Intézeteknek a szerepe. Magyarországon két városban is működik Konfuciusz Intézet, Budapesten működik az egyetlen magyar-kínai két tannyelvű iskola a régiónkban, és számos egyéb más területe van a kulturális együttműködésnek, a magas kultúra, képzőművészeti együttműködés."

A titkárság programjában az ifjú politikai vezetők számára létrehozandó közös fórum is szerepel. A korábbi bejelentések szerint ezen a téren már 2013-ban történhetnek előrelépések. A magyar helyettes államtitkár azt mondja, Magyarország nyitott az ilyen kezdeményezésekre, és a jövőben szívesen lenne vendéglátója is egy ilyen eseménynek.

„A Kínai Kommunista Pártnak széleskörű kapcsolatai vannak a világon mindenhol, így Európában is, Közép-Európában is, Magyarországon is. Gyakorlatilag ideológiától függetlenül minden politikai erővel keresik a kapcsolatot, és mi szeretnénk ennek megfelelni, erre egy pozitív választ adni. Én úgy gondolom, hogy a magyarországi pártok részéről is van egy folyamatos párbeszéd, együttműködés a kínai partnereikkel. Fontos, hogy a jövő politikai vezetői jobban megismerjék egymást, és ebben a megvilágításban ennek a mechanizmusnak a létrehozatala mindenképpen egy üdvözlendő fejlemény. Tervezzük azt, hogy részt fogunk venni majd 2013-ban Kínában a fiatal politikai vezetőknek a találkozóján, sőt én azt gondolom, hogy Magyarország is szívesen házigazdája lenne egy ezt követő rendezvénynek. Ez egy informális keretet biztosít ahhoz, hogy egymást jobban megismerjék egész egyszerűen a két ország, illetve a régió egyéb országaiban dolgozó és működő fiatalok."

- Wang Ben

2012期全景杂志.indd 19 2012-11-6 9:57:53

Tíz év Kínában egy európai szemével

A múltban nem volt szoros gazdasági kapcsolat Spanyolország és Kína között. De az utóbbi években nagyot változott a világ, és a Kínában működő spanyol vállalkozások száma már elérte a háromszázat. Az egyik ilyen kínai spanyol vállalatnál dolgozott a portugál José Guedes.

Tíz évvel ezelőtt José egy spanyol autógyártó cég képviselőjeként érkezett Sanghajba. Ma már nyugdíjas, és évek óta a Sanghaj és Suzhou között fekvő folyóparti kisvárosban, Jinxiben él kínai feleségével.

Tíz évvel ezelőtt azért jött Sanghajba, hogy előkészítse a cég kínai irodájának megnyitását. Akkor még nem gondolta, hogy annyira meg fogja szeretni Kínát, hogy ez az életében is komoly változást hoz majd. Még ma is jól emlékszik arra, hogy milyen volt akkoriban Sanghaj.

„Éjfélkor érkezett meg a gépem Sanghajba. Akkoriban csak egy repülőtér működött, a Hongqiao repülőtér, és annak is csak egy terminálja volt. Másnap kínai kollégámmal ebédeltem a Pudongi Új Területen (Pudong New Area), ahol a Huangpu-folyó partján csak négy épület állt. ”

A nyelvi problémák mellett a kulturális különbségek is gondot jelentettek Josénak.

„Kínába érkezésem után nehezen találtam a saját ízlésemnek megfelelő pékséget vagy kávézót. Persze most már ez egyáltalán nem probléma. Ma már egymást érik a pékségek és a kávézók.”

José véleménye szerint bár mások a szokások Kínában, ez mégsem tántorította el őt attól, hogy Kínában maradjon, mivel úgy gondolta, hogy szakmailag itt jobban tud érvényesülni.

„Szerencsésnek mondhatom magam. Szemtanúja lehettem a kínai autóipar felvirágzásának. Tíz év alatt a tizedik helyről az első helyre tornázta fel magát a kínai autóipar. Nagyon izgalmas időszak volt!”

José nyugdíjazásáig Kínában dolgozott, és a szerelem is rátalált. Nyugdíjba vonulása után feleségével Jinxibe költözött. A kisváros másfél órás autóútra van Sanghajtól.

„Hat évet éltem és dolgoztam Sanghajban. Ezt az időszakot a virágzás és a modernizáció jellemezte. Ma már mindent meg lehet találni, amire az embernek szüksége lehet. Most nyugodt életre vágyunk, ezért a Sanghaj közelében fekvő kisvárost, Jinxit választottuk.”

Jinxi számos látványossággal rendelkezik. A Jangcétől délre eső kisváros mindmáig megőrizte jellegzetes stílusát. A néprajzi múzeumok kisvárosaként is szokták emlegetni Kínában.

2012期全景杂志.indd 20 2012-11-6 9:57:54

A településen otthon érzi magát José. Már sanghaji élete idején is nagyon szerette bejárni a környéket, szeretett utazni, hiszen egyik szenvedélye a klasszikus kínai bútorok és lakás-kiegészítők gyűjtése. Mióta letelepedett Jinxiben, José több időt tud szentelni hobbijának.

„Édesanyám nagybácsija tengerésztiszt volt. Az 1940-50-es években már járt Kínában, ahonnan kínai bútorokkal tért vissza. Tőle örököltem a klasszszikus kínai fabútorok iránti szeretetet. Az első héten, amikor Sanghajba érkeztem, már hagyományos bútorok és lakás-kiegészítők után kutattam. Számomra nem az a fontos, hogy a bútor fából készüljön, hanem az, hogy mesterember keze munkája legyen. Szeretem a nagyon régi és gyönyörűen megmunkált darabokat."

José bejárta Kínát, és néhány éven belül ezer darabnál is nagyobb gyűjteményt halmozott fel, amelyre kincsként tekint. Ezekkel rendezte be a lakását, és a hagyományos kínai stílussal harmonikus, modern bútorokat tervezett.

Jinxiben található házában olyan darabok kaptak helyet, mint például az ágydeszkából kialakított szófaháttámla és a fürdőkádból készített bárpult. Az általa megálmodott bútorokat egy emeletes épületben helyezte el, hogy a helyiek és a turisták is megnézhessék. Xin Shuwei helyi gyűjtő faragott bútorokkal foglalkozik. Xin elismerően beszélt José ötleteiről és kreativitásáról.

„Szerintem nagyon ötletes dolgokat tervez. Érdemes őt ebben támogatni. De az is fontos, hogy az újrafelhasználás a környezetet is kíméli, és a szén-dioxid-kibocsátást is csökkenti. Lehet, hogy a szekrény lábai már hiányoznak, de az ajtó még felhasználható valamire. Nagyra tartom a munkáit, és még akár egy kiállítást is megérne a dolog."

A tíz év során José szemtanúja lehetett a kínai társadalomban végbemenő jelentős változásoknak. Határozott véleménye, hogy a globalizáció mellett is meg kell őrizni Kína sajátos jellemzőit, kultúráját.

„Az elmúlt tíz évben Kína jelentős modernizáción ment keresztül, gazdaságilag jól fejlődött, és Kína piaca is egyre nyitottabb. És nem túlzás, ha azt mondom, hogy már-már eléri a nyugati szintet. De figyelni kell arra, hogy Kína ne veszítse el csodálatos kultúráját. A külföldi piac változást hozott Kínában, de nem minden idegen kultúra előnyös, ezért Kínának fenn kell tartania kulturális sajátosságait."

José nem támogatja az utóbbi években az EU által Kínával szemben hozott dömpingellenes intézkedéseket. Véleménye szerint a reform és nyitás politikájának köszönhetően javult az önálló kínai márkák versenyképessége a piacvezető márkákkal szemben. Ezért hiába panaszkodnak az európai vállalkozások, a szankcionálás nem kedvez a közös fejlődésnek.

„A technológia és a fejlődés szempontjából Európa messze meghaladja Kínát. Az EU-nak fel kell ismernie, hogy a Kínával való együttműködés nyerő-nyerő helyzetet eredményez. Inkább teljes mértékben ki kellene használni a két fél együttműködésében rejlő előnyöket ahelyett, hogy vakon elítélnék Kínát, vagy kereskedelmi szankciókat vezetnének be. "

A házaspár boldogan él Jinxiben. José szerint az elmúlt tíz év csak a kezdetet jelentette, és hátralévő éveit Kínában fogja tölteni.

2012期全景杂志.indd 21 2012-11-6 9:57:55

Az „otthoni gazdaság” Kínában

A 38 éves Zhang Rui asszony sohasem mozdul ki otthonról, sőt barátnőjét több mint fél éve nem látta, pedig ugyanabban a lakóparkban élnek. Ám Zhang élete ennek ellenére sem egyhangú.
„Jobban szeretek otthon maradni” – fogalmazott Zhang Rui. Hétköznap az interneten beszélget a barátaival, a számítógépén filmet néz, telefonon rendel gyorsételt, és az interneten vásárol be.
Zhang Rui az „otthoni gazdaság” tipikus szereplője. Az „otthoni gazdaság” fogalma az utóbbi években került be a köztudatba. Ez annyit jelent, hogy valaki otthonról foglalkozik üzleti tevékenységgel, vagy otthoni fogyasztó. Így például mostanában egyre többen rendelnek gyorsételt telefonon keresztül, és az interneten vásárolnak, ezzel élénkítve az „otthoni gazdaságot”.

Az „otthoni gazdaság” a 2009-es pénzügyi válság idején alakult ki. Akkoriban Tajvanon sokan veszítették el az állásukat a gazdaság visszaesése miatt, így kénytelenek voltak otthonról dolgozni az interneten keresztül.
Az „otthoni gazdaság”-ot lényegében az internet fejlődése hozta létre. Az „otthoni gazdaság” a pénzügyi válság idején vett lendületet, de a válság elmúltával is tovább fejlődik. Az „otthoni gazdaság” új munkalehetőség a fiataloknak, de a megszokott életmód megváltozásával jár. Az egyik globális közvélemény-kutató intézet a közelmúltban 24 kínai tartomány több mint ezer, 15 és 45 év közötti lakosa körében végzett felmérést az „otthoni gazdaságról”. Ennek eredménye szerint az „otthoni gazdaság” gyors ütemben fejlődik a kínai kis- és közepes városokban, ami fontos szerepet játszik a helyi gazdaság fellendülésében.
A Credit Suisse előrejelzése szerint 2015-ben a kínai e-kereskedelem forgalma várhatóan el fogja érni a 4510 milliárd jüant, ami 800 százalékos növekedés lesz a 2010-es adatokhoz képest. Az e-kereskedelem az „otthoni gazdaság” meghatározó része, de a jövő gazdaságfejlődésének kulcsszereplője is.
Az online marketinggel foglalkozó Mecglobal cég tanulmánya szerint jelenleg az „otthoni gazdaság” Kína területének több mint felét érinti. Ezek az otthonról dolgozó fogyasztók szeretnek internetezni és az interneten vásárolni. Általában este hét órától hajnal kettő óráig a legaktívabbak. A tanulmányból az is kiderül, hogy azzal, hogy egyre több időt töltenek otthon, a fogyasztási szokásaik is megváltoznak, és ez nagy hatással lesz majd a piac szerkezetére és az új termékek

2012期全景杂志.indd 22 2012-11-6 9:57:55

jellegére.

Azok a kínaiak, akik inkább otthon maradnak a szabadidejükben, elmondták, hogy ez kényelmesebb, és kevésbé vannak kiszolgáltatva a külvilág váratlan eseményeinek, az időjárásnak, a közlekedésnek, és ezzel csökkenthető a szén-dioxid-kibocsátás. Az ember azt gondolhatná, hogy otthoni munkával kevesebb pénzt lehet keresni, de ez valójában nem így van. A Mecglobal által megkérdezett több mint 30 ezer kínai szerint azok, akik állandóan otthon maradnak, évente átlagosan 878 jüannal többet költenek, mint mások. Egyre több márka foglalkozik az „otthoni gazdaság”-ban rejtőző óriási üzleti lehetőséggel, hiszen a profit a lényeg. Idén februárban a Kentucky Fried Chicken új stratégiája már az otthoni fogyasztókra helyezte a hangsúlyt. De ez sem olyan egyszerű feladat, hiszen minden fogyasztónak más és más az igénye. Előfordult már az is, hogy lányok azt kérték, helyes fiúk vigyék házhoz az ételt.

Liu asszony, aki egy kereskedelmi vállalat alkalmazottja, a hétvégéket rendszerint otthon tölti. Liu elégedett jelenlegi életével.

„Hétköznap nagyon elfoglalt vagyok, így a hétvégén jobban szeretek otthon maradni” – mondta.

Kínában akár trendinek is lehet nevezni az otthonmaradást. Az erre épülő gazdaság is egyre jelentősebb piaci tényező.

Huang úr a sok munka miatt csak nagyon későn ér haza, ezért kevés ideje jut a vacsorázásra, így kénytelen gyorsételt rendelni.

„A gyorsétel nem drága és nagyon kényelmes. Éttermekből is nagy a választék, így változatos ételeket tudok rendelni.”

„Az áruházak általában este tíz órakor zárnak, ám az online üzletek bármikor nyitva vannak” – fogalmazott Xia úr, aki szokásos munkájának végeztével esténként az interneten vásárol.

Pan asszony egy évvel ezelőtt mondott fel, és internetes kozmetikai boltot nyitott. „Most már nem kell korán kelnem, és a reggeli csúcsban a munkahelyemre sietnem. Általában pizsamában és zenét hallgatva kezdem a munkát” – mesélte. Pan asszony szerint az „otthoni gazdaság” teljesen új fogyasztási mód és tendencia, és egyre többen szeretnének otthon maradni, így rendkívül nagy üzleti lehetőség rejtőzik az online vásárlásban. Pan hozzátette, hogy az internetes bolttal sokkal többet

2012期全景杂志.indd 23 2012-11-6 9:57:56

keres, mint korábbi munkahelyén.

Pan asszonyhoz hasonlóan sokan próbálkoznak internetes bolttal Kínában. Az online üzlet fejlődésének köszönhetően több új munkalehetőség teremtődik: az internetes bolthoz tervezőre, modellekre van szükség.

A Kentucky Fried Chicken, a McDonald's, a Pizza Hut és más gyorséttermek a hagyományos marketing mellett online marketinget is folytatnak, sőt az utóbbival külön osztály foglalkozik.

A távközlés fejlődésének és az internet népszerűségének köszönhetően az „otthoni gazdaság" külföldön is jól fejlődik, sőt a pénzügyi válság további lökést adott az „otthoni gazdaság"-nak. Sokan veszítették el az állásukat, és kényszerültek arra, hogy valami új bevételi forrást keressenek, részidős munkával foglalkozzanak.

Statisztikai adatok szerint most világszerte körülbelül 10 millió kis- és középvállalat szakosodott az „otthoni gazdaság"-ra, emellett az „otthoni gazdaság" több mint 100 millió munkahelyet teremt.

Az „otthoni gazdaság" leginkább az online vásárlást jelenti, amely nemcsak a fogyasztóknak jó, hanem előmozdítja az online üzlet és a logisztikai ágazat fejlődését is. Az online üzletág már tökéletes logisztikai hálózattal rendelkezik, de a kereskedelmi forgalom gyors emelkedéséhez képest a logisztikai hálózat mégis el van maradva. Különösen az ünnepek idején az online vásárlás megélénkülése hatással van az áruk kiszállására, gyakoriak a csúszások. A logisztika rendszerének fejlesztése a legégetőbb feladat az online üzlettel foglalkozó vállalatok számára.

Annak ellenére, hogy az „otthoni gazdaság" óriási piaci nyereséggel kecsegtet, bizonyos szempontból negatív hatással van az életünkre. Az internetes bolt nyitásához kevés tőke is elegendő, ezért előfordulnak tapasztalatlan vállalkozók, akik rossz minőségű árucikkeket forgalmaznak.

Szakértők rámutattak, hogy szabályozással kell támogatni az „otthoni gazdaság" fejlődését. Jelenleg több nemzetközi szervezet, több európai ország, valamint Szingapúr, Brazília és India is szabályozza, ellenőrzi ezt az ágazatot. A jövőben Kína is szabályozni fogja az online üzletet a külföldi országok tapasztalataira támaszkodva, továbbá jó körülményeket igyekszik majd teremteni az „otthoni gazdaság" fejlődéséhez.

2012期全景杂志.indd 24 2012-11-6 9:57:57

„Az újságírónak mindig az igazat kell mondania”

– Interjú Radetzky Andrással

Radetzky András 1994-ben egyetemistaként alapította meg a Fehérvár Rádiót. 2000 márciusában a rádió a magyarországi elektronikus médiapiac szereplői között elsőként kapta meg az ISO 9002 minőségbiztosítási tanúsítványt. Radetzky András a Radio France Internationalnál (RFI), a Deutche Wellénél, a Radio Kölnnél és a BBC-nél szerzett szakmai tapasztalatot. 2011. március 17-én Dr. Erdő Péter bíboros felkérésére lett a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgató-helyettese, szakmai irányítója. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán, kommunikáció szakon tanít. 2007 óta az Európai Újságírók Egyesülete (EJ) Döntőbizottságának tagja, valamint a Magyar Public Relations Szövetség elnökségének tagja.
A Helyi Rádiók Országos Egyesületének (HEROE) elnökeként augusztus közepén a Kínai Nemzetközi Rádió (CRI) meghívására látogatott Pekingbe annak apropóján, hogy több magyarországi helyi rádió is sugározni kezdte a CRI magyar szerkesztőségének műsorát.

– Kalózrádiósként kezdte. Ez nagyon izgalmasan hangzik. Az is volt? Mit jelentett a kalózkodás a 90-es években Magyarországon? Sok futást a hatóságok elől?

– Majdnem ezt jelentette, igen. Ez valóban egy izgalmas időszak volt, nemcsak az én életemben, hanem általában a magyar média történetében is. Közvetlenül a rendszerváltás után vagyunk, amikor is Magyarországon elkezdett épülni az új rendszer, de miután még nem volt új médiatörvénye az országnak, ezért nem volt szabad a rádiózás, annak ellenére sem, hogy az alkotmány már biztosította a magyar embereknek azt az alapjogot, hogy mondhatnak, amit akarnak, és csinálhatnának rádiót. Mégsem volt olyan törvény, amelyik ezt szabályozná. Ezért aztán néhány fiatalember, akikkel megismerkedtem az egyetemen – ez Pécsen volt –, ott már akkor egy kalózrádiót üzemeltettek. Ezt úgy hívták, hogy Szubjektív Rádió. És még mielőtt azt gondolnák, hogy ez valami rettenetesen komoly dolog volt, ezt úgy kell elképzelni, hogy egy kollégiumi szobában leült néhány egyetemista egy ütött-kopott ágyra és egy székre, és ott ütött-kopott régi eszközökkel, mikrofonnal, kazettás magnóval és mindenfélével. Volt egy kis adóberendezésünk, és azt kilógattuk az ablakon, és ezt néhány kilométeres körzetben lehetett hallani. Aztán persze egy félóra, óra múlva megjelent az a bizonyos mérőkocsi, amely megmérte, hogy mi engedély nélkül rádiózunk, és akkor gyorsan össze kellett pakolni, aztán iszkiri, ahogy szokták mondani nálunk, tehát futás. De szerencsére nem voltak nagyobb atrocitások. Igazából azt kérte tőlünk a hatóság, hogy politikával ne foglalkozzunk, és reklámot ne sugározzunk. Ezenkívül azt csináltunk tulajdonképpen, amit akartunk, tehát a magunk kis egyszerű téma-

2012期全景杂志.indd 25 2012-11-6 9:57:58

ival foglalkoztunk, ami általában az egyetemistákat érdekli.

– Többek között a BBC magyar adásánál és a német közszolgálati média, a Deutche Welle magyar szerkesztőségénél is dolgozott. Szakmailag ez egy teljesen új tapasztalatot jelentett Önnek a magyar rádiózással összehasonlítva?

– Abszolút! A magyar rádiózás tulajdonképpen egy nagyon szűk szakmai körnek volt csak hozzáférhető. Tehát Magyarországon egy rádió volt, az állami rádió, és az a néhány száz vagy maximum néhány ezer ember, aki összesen ott dolgozott, tudták, hogy mi az a rádiózás, senki más nem tudta. Ezért miután elvégeztem az egyetemet, otthon megalapítottam egy saját kis helyi rádiót, ez a Fehérvár Rádió, amely idén 18 éves lesz. De őszintén szólva azon túl, hogy nagyon lelkes voltam, és tudtam, hogy ez valami olyasmi, amit én nagyon szeretnék csinálni, mert ennek varázsa van, mert ez egy olyan misztikus, varázslatos dolog, fogalmam sem volt arról, hogy ezt hogyan kell csinálni. És ilyenkor mit tud tenni az ember? Elmegy megkérdezni az okosabbakat, vagy leemel a polcról egy könyvet, amiből meg tudja tanulni. Na, ilyen nem volt akkor még, ezért aztán hatalmas lelkesedéssel kezdtük el ezt a dolgot, de hamar rájöttünk, hogy ez azért kevés lesz, ide tudás kell, know-how kell. És ezt a know-how-t nem tudtuk az országban megszerezni, mert nem volt, nem létezett. Ezért kapva kaptam azokon az alkalmakon, amikor külföldre mehettem, így például először Kölnbe a Deutche Welléhez, aztán a BBC-hez, végül Franciaországban is voltam Párizsban a Radio France Internationalnál. Tulajdonképpen itt szedtem össze azokat a morzsákat, amelyeket aztán később otthon alkalmazni tudtam. És amikor itt körbenézek ebben az épületben [Kínai Nemzetközi Rádió], akkor tulajdonképpen ugyanazt látom most, amit láttam Kölnben, amit

láttam Londonban és Párizsban is.

– A kínai újságírás stílusa alapvetően különbözik a Nyugaton, így a Magyarországon megszokottól. Ön szerint a CRI Magyarországon sugárzott, Kínáról szóló műsorainknak mennyiben kell alkalmazkodniuk a magyar stílushoz? Fontos egyáltalán, hogy a stílussal is igazodjunk a magyar közönség igényeihez, vagy a Magyarországon adásba kerülő kínai műsor legyen a nyelvtől eltekintve teljesen kínai?

– Szerintem a legfontosabb dologban nem tér el az itteni szerkesztési logika, amit mi megszoktunk, akár Magyarországon, akár Európában. Ez pedig az, hogy az újságírónak mindig az igazat kell mondania. Ha ezt betartjuk, innentől fogva már csak azt lehet mondani, hogy apróbb különbségek vannak, persze vannak különbségek biztosan. Én nem ismerem a kínai médiarendszert olyan mélységig, hogy erről tudjak nyilatkozni. Amit itt látok esténként a televízióban, az nagyon hasonló ahhoz – formailag, stilisztikailag –, amit mi Európában megszoktunk. De még egyszer mondom, túl azon, hogy nyilván vannak a médiarendszer sajátosságaiból adódó különbségek, az alapvető kérdés mégis csak az, hogy az újságíróknak nem szabad hazudniuk. Amikor hétfőn a kínai újságíró-szövetségben jártunk, ott volt egy kisebb megbeszélés, és az ottani vezetőnek feltettem azt a kérdést, hogy mit tartanak alapvető fontosságúnak készség szintjén, vagy kompetencia szintjén, hogy mit kell egy kínai újságírónak tudnia, vagy ők mit ajánlanak mint szakmai szervezet. Nálunk az újságíró-szervezeteknek van az úgynevezett etikai kódexük – ez egy viselkedésszabály, egy szabálykönyv, hogy mit illik egy újságírónak csinálni, mit nem illik egy újságírónak csinálni. Arra voltam kíváncsi, hogy van-e itt ilyen [Kínában], és végül a válasz, amit kaptam, pontosan az volt, amit most mondtam az előbb: hogy ők a legfontosabbnak azt tartják, hogy az újságíró az igazat mondja. Biztosan vannak olyan stílusbeli különbségek, amiben az Önök műsora is igazodhat a Magyarországon, vagy a Nyugaton megszokotthoz, de ez mindig változik. A mi médiarendszerünk is, a mi médiatartalmaink is folyamatosan változnak. Egyszerű példát mondok. Hosszú éveken, évtizedeken keresztül Magyarországon a rádiózásban az utóheadline egyáltalán nem volt jellemző; nem volt jellemző az, hogy a hírek, vagy egy műsoregység végén is elmondjuk headline-szerűen, vagy címszavakban a legfontosabbat. Most ez újra visszajött a divatba. Ezt Önöknek el kell dönteni. Úgy gondolom,

2012期全景杂志.indd 26 2012-11-6 9:57:58

hogy az nem volna jó, hogy teljes egészében feladnák az itteni szerkesztési alapelveket, de egy okos szintézist – én mindig ennek a híve vagyok –, valamilyen okos kompromisszumot, valamilyen szintézist érdemes létrehozni, és ez egy új színfoltot jelenthet a magyar médiapiacon.

– Mit vár a Kínai Nemzetközi Rádió által készített műsoroktól?

– Elsősorban azt, hogy olyan új és vonzó és izgalmas, érdekes, szórakoztató, informatív tartalom jelenjen meg – akár az én rádiómban, akár máshol, ahol ez a tartalom megjelenik –, ami ma hiányzik, ami ma újdonságnak számít. Magyarországon, egy nagyon fejlett médiapiacon nagyon erős verseny van a médiatartalmak között, ami sajnos nem hozta meg azt a sokszínűséget, amit vártunk. Ebből viszont pedig az következik, hogy mindenki ugyanazt a „mainstream” zenét, tömegszórakoztatást próbálja erőltetni, s ezzel próbál meg a piacon megmaradni. Ezért az a helyzet, hogy nagyon egysíkú a magyar médiapiac. Hogyha innen föntről ránézek, akkor azt látom, hogy a 250 rádióból 230 mondjuk biztosan, nagyjából ugyanazt az 500 zenét játssza, és mindegyik ugyanazt a típusú reggeli show-műsort csinálja, és így tovább. Tehát azt gondolom, hogy egy ilyen versenyben ha megjelenik valami új dolog, ami kellően vonzó és érdekes, és nem tömegárú, nem tömegcikk, hanem van valami sajátos arca, egyénisége, akkor az jelenthet új hallgatókat, magasabb hallgatottságot.

– Szóval, egy kínai műsor segíthet a Fehérvár Rádió fenntartásában.

– Remélem, hogy így van. Most csak azt tudom mondani, hogy remélem, mert nem tudom még biztosan. De abban bízom, hogy ez üzletileg is számunkra rentábilis lesz, és megéri. De ha nem, akkor is örülünk, hogy megjelent egy új színfolt.

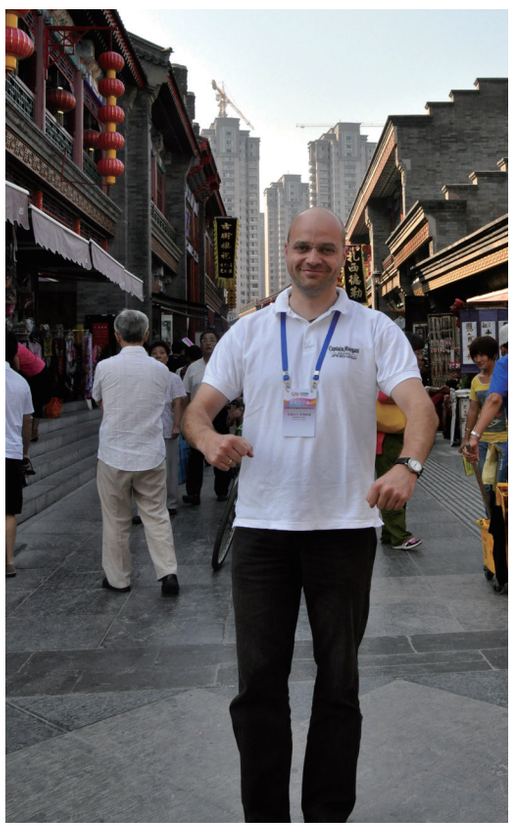
– Miért érezte úgy, hogy egy kínai műsornak helye van a magyar rádiózásban? Elférne egy egyiptomi, kenyai vagy új-zélandi rádió műsora is?

– Szerintem minden jó, minden hozhat hallgatót; egy ilyen erős és kiélezett versenyben, ami valami újat, valami különlegeset hoz. Másrészt viszont azt gondolnám én, hogy Kína és Egyiptom, vagy Kenya, vagy Új-Zéland helyzete, vagy Magyarországhoz fűződő kapcsolata nem ugyanaz. Egyrészt Magyarországon nagyon sok kínai ember él és dolgozik. Ma már nálunk is a normális élethez tartozik, hogy vannak kínai üzletek, kínai éttermek. A kínai emberek nagyon kedvesek, nagyon alkalmazkodókészek. A magyarok befogadóak, de elvárják azt, hogy a magyarországi szokásokat, a magyarországi kultúrát magáévá tegye az, aki a mi országunkba érkezik, és ebben a kínai emberek ragyogóan helytállnak. Ők pontosan tudják, hogy milyen szokásokat kell felvenni, hogy kell a magyar kultúrát magukévá tenni. Ebben ők kiváló teljesítményt nyújtanak, és ezért nagyon jól be tudnak illeszkedni a magyar társadalomba. Készülnek olyan kutatások, hogy a magyar emberek mennyire toleránsak idegen nemzetiségekkel szemben, és ezeknek rendre az az eredménye, hogy az összes nemzetiségek közül talán éppen a kínaival szemben a legtoleránsabbak a magyarok. Szerintem ez annak köszönhető, hogy a hozzánk ellátogató emberek nagyon jól helyt tudnak állni. Ez az egyik dolog, a másik pedig, hogy nagyon sok magyar, mint én is, egyre gyakrabban jut el Kínába, és nem utolsó sorban, ebben szerepe van az Önök műsorának, hogy elviszik az országnak a hírét, elviszik az információkat. Ez a 7500 kilométer, vagy körülbelül annyi, ami a két főváros között van, egyre kisebb lesz. Mert egyre több mindent tudunk meg Kínáról, és egyre kevésbé lesz egy ilyen misztikus dolog, hanem egyre hétköznapibb lesz.

– Magyarországon több mint 200 rádióállomás működik. Nem fog elveszni a kínai rádió magyar adása ebben a rengetegben?

– Hát, ez majd elválik. Szívesen mondanám, hogy nem, de ezt most nem tudom. Önökön is múlik, nem csak rajtunk. Szerintem egy nagy kihívás a kínai rádió magyar szerkesztőinek, hogyan tudnak helytállni egy ilyen nagyon erős és sokszínű, sokféle rádióval teletűzdelt piacon. Meglátjuk. Én bízom benne, hogy ezeknek a műsoroknak van, vagy lesz olyan vonzereje, amellyel helytállnak ezen a piacon. Ha nem hinném, akkor nem volnék itt, és nem sugároznám magam is ezeket a műsorokat.

- Zhao Jing

2012期全景杂志.indd 27 2012-11-6 9:57:59

A KÍNAI NOÉ BÁRKÁJA

2012期全景杂志.indd 28 2012-11-6 9:58:00

Egy kínai férfit felettébb megrettentett a gondolat, hogy honfitársai esetleg a dodó madár sorsára juthatnak, így két évet és 1,5 millió jüant, vagyis több mint 52 millió forintot ölt egy hatalmas, sárga gömbformájú hajó megtervezésébe és megépítésébe. A feltaláló bizton állítja, hogy a golyóbis – amit nemes egyszerűséggel csak a kínai Noé bárkájának becéz – földrengés-, víz-, tűz- és sugárzásbiztos.

Yang Zongfu egy 32 éves üzletember és feltaláló Zhejiang tartományból. Múlt hónapban azzal került az újságok címlapjára, hogy levetette a hatalmas gömböcöt egy jó ötven méteres szikla tetejéről úgy, hogy közben ő odabent kuksolt. Ezzel a kísérlettel kívánta demonstrálni a maga igazát, vagyis találmánya elpusztíthatatlanságáról hangoztatott nézeteit.

„2008-ban óriási hófúvás tombolt Kínában. Ez ösztönzött arra, hogy megalkossam az én saját Noé bárkámat” – mondta Yang. Arra a kegyetlen hóviharra gondolt, amely országszerte több emberéletet is követelt a 2008-as tavaszünnep idején. „Remélem, hogy a találmányom sok ember életét segít megmenteni.”

Yang több tucat kíváncsi bámészkodó szeme láttára augusztus 6-án mászott be teljes harci díszben a járműbe, ami aztán legördült a szédítő magasságú szikláról, és az alatta fekvő tóba csapódott. A sajátságos szállítóeszköz nem úszta meg sértetlenül a kalandot: a bárka külseje cseppet viharvertre zúzódott, és számtalan horpadás borította. Az tákolmány ajtaja kinyílt, mikor a vízbe zuhant, de a benne gubbasztó férfinak nem esett különösebb baja. Mikor előbújt, Yangnak mindössze egy apró vágás volt az állán, amit szerinte épp az a védősisak okozott, amelyet biztos, ami biztos alapon felcsatolt.

Persze, legelőször mindenkinek az fúrta az oldalát, hogy milyen érzés volt a gömbben üldögélni? Súlytalan, emlékezett vissza Yang, aki – természetesen – sikeresnek ítélte a bárka első próbaútját.

Nos, ha őszinték akarunk lenni, kicsit sántít a dodós hasonlat. A gömböcöt nem arra tervezték, hogy elébe menjen egy egész nép vagy faj kihalásának: ez az alkotmány bizony leginkább arra való, hogy nagyon gazdag emberek életét mentse meg. A négy méter széles, hattonnás szállítóeszköz, amelyet biztonsági ülésekkel, működő mellékhelyiséggel, szellőző- és megfigyelőrendszerrel szereltek fel, darabja potom 5 millió jüanba, vagyis nem kevesebb, mint 175 millió forintba kerül.

„Katasztrófa esetén egy háromfős család több mint két hétig is kényelmesen eléldegélhet a bárkában, hála az elraktározott élelmiszer-, víz- és oxigénkészletnek” – mondta Yang. „Valószínűleg annak sem lenne akadálya, hogy akár egy évet is kihúzzanak odabent, épp csak azt kellene megoldaniuk, hogy odakintről oxigénhez jussanak.”

Yang azt mesélte, eddig már hat megrendelés érkezett tehetős vásárlóktól, akik nem akarnak lemaradni erről a hajóról. Hozzátette azt is, hogy mindent elkövet ügyfelei igényeinek és kívánságainak kielégítésére, hiszen nem az a cél, hogy a mentőkabinok egyszerűen csak helyváltoztatásra képes óvóhelyek legyenek.

„Ötcsillagos otthonokká varázsolom őket, amelyekben a legjobb biztonsági berendezések és a legkorszerűbb eszközök is helyet kapnak, legyen szó hűtőszekrényről, a hifiberendezésről vagy éppenséggel műholdas telefonról” – mondta Yang.

Ám mielőtt lázasan bújni kezdenék a kínai honlapokat annak felderítésére, hogyan szórhatnának el milliókat Yang úr egyik csodálatos, személyre szabott szerkezetére, szeretnénk felhívni a figyelmüket arra, hogy ez az életmentő befektetés is tartogathat némi veszélyt – főként mivel a feltaláló nem rendelkezik semmiféle tudo-

2012期全景杂志.indd 29 2012-11-6 9:58:02

mányos háttérrel, a főiskolán üzletvitelt tanult.

Yang 2002-es diplomaosztója után először turistavezetőként helyezkedett el Guangdong tartományban, majd élete egy kevésbé szerencsés időszakában arra fanyalodott, hogy telefonkártyák, később pedig bóvlik, hamisítványok, vicik-vacakok árulásával keresse meg a kenyérre valót. Yang saját bevallása szerint 2004-ben fedezte fel, hogy a feltalálás az igazi hivatása és szenvedélye, ekkor költözött a Zhejiang tartományban fekvő Yiwuba, hogy megalapítsa a saját üzletét.

Azóta több mint 300, egytől-egyig egyedi árucikkel állt elő. Többek között piacra dobott egy nagyon kapós mindent-az-egyben női selyemsálat és egy kifejezetten lustáknak készült többrétegű lábtörlőt, amelyet soha sem kell letakarítani: elég, ha az ember egyszerűen lehámozza a szőnyeg legfelső rétegét. Yang úgy mesélte, néhány terméke annyira népszerű, hogy a vállalkozása több mint 100 millió jüan bevételre tett szert az évek során.

A bárka csupán az egyike számtalan felcsigázó találmányának. Amikor két évvel ezelőtt először tudatta a nagyvilággal az interneten keresztül, hogy saját mentőladikot akar építeni, még azt is túlzás lenne állítani, hogy nemigen kapkodtak utána. Valójában a füle botját sem mozdította senki az ötletre. Próbált néhány szaktekintéllyel is konzultálni, de ők egytől-egyig lerázták azzal, hogy mindez csupán egy hagymázas álom, és eszük ágában sincs segíteni ebben az őrültségben.

„Egyszerűen nem fogadtam el a nemet válaszként. Végtére is Noé bárkáját egy amatőr eszkábálta össze, a Titanicot meg a kor legnagyobb szakemberei” – osztotta meg történetét Yang.

Yang idén januárban látott hozzá a mentőkabin terveinek megalkotásához. Legelőször is úgy határozott, hogy a bibliai hajóval ellentétben ő bizony gömbölyűre álmodja meg a maga ladikját.

„Alapos megfontolás és kutatómunka után arra a megállapításra jutottam, hogy egy gömb a legalkalmasabb arra, hogy ilyen nagy erejű ütközéseket kiálljon” – merült el Yang a technikai részletekben.

Februárban országos hajtóvadászatot indított az ideális építőanyagok után, amelyeknek meg sem kottyan az 1700 Celsius-fokos hőmérséklet, egy 350 tonnás ütközés, a Rich-

2012期全景杂志.indd 30 2012-11-6 9:58:03

ter-skála szerinti 10-es erősségű földrengések vagy éppenséggel egy szökőár. Beszerzőkörútja során sikerült szert tennie több mint 300 rugóra, 75 légzsákra és vastag, strapabíró acélra is.

Úgy döntött, legelőször azt teszteli le, mennyire hőálló a hajó, ezért elkészítette a bárka kicsinyített mását, és a nagyközönség szeme láttára felgyújtotta. A kísérlet után diadalittasan mutatta a bámészkodók seregének azt a teljesen sértetlen jégkrémet, amelyet a tűzpróba előtt helyezett a modell belsejébe.

„A legnagyobb kihívást azoknak a feltételeknek a megteremtése jelentette, amelyek lehetővé teszik, hogy az emberek bármilyen katasztrófát túléljenek a bárka belsejében" – osztotta meg Yang.

Még azt hozzáfűzte, hogy ő maga nem hisz a jóslatban, miszerint a világ 2012-ben véget érne.

„2012-ben talán még nem jön el a világvége, de annyi bizonyos, hogy sok a természeti katasztrófa. Ezért nem árt előre tervezni."
Persze ezt sem veszi be mindenki. Yang és az ő ladikja sok kínai internethasználó gúnyolódásának céltáblájává vált. Augusztus 6-ai kísérletének videója a Youkun, vagyis a YouTube kínai verzióján landolt. Természetesen azonnal elindult a hozzászólások lavinája, amelyekben a netezők Yang motivációját firtatták – és persze azt, hogy a bárka valóban képes lenne-e megmenteni az emberiséget.

„Azon tűnődtem, hogy vajon a pingpongból merített-e ihletet" – viccelődött az egyik hozzászóló. „Attól félek, ez a labda be fog szorulni egy hatalmas szakadékba egy földrengés után."

„Tényleg sikeresnek tartja ezt a kísérletet? Miért nem veti magát inkább egy tűzhányóba, hogy megtudjuk, ott meddig maradna életben?" – hergelte Yangot egy másik kommentelő.

Zhang Yifang, a yunnani egyetem fizikaprofesszora és a kunmingi UFO-kutató társaság elnöke szerint Yang bárkája akár valódi csiszolatlan gyémánt is lehet.

„Ha mindenféle természeti katasztrófa szimulációját kibírta, akkor szerintem lehetséges, hogy beváljon a való életben is" – mondta a professzor.

Zhang úgy nyilatkozott, hogy Yang találmánya nem áll ellentétben a fizika alapelveivel. „Végtére is ez egy óvóhely, mentőkabin, nem egy lakóház. Semmi akadálya, hogy valaki huzamosabb ideig életben maradjon benne, feltéve persze, hogy van odabent elegendő oxigén."

Mégis sok internetes felhasználó megkérdőjelezi Yang indítékait azzal, hogy őt biztosan csak az érdekli, hogy minél többet szakítson a szerkezettel. Erre a feltaláló mindössze annyit válaszolt, hogy az életben csupán három dologra vágyik igazán, amelyeknek a kivitelezésében a pénz nem játszik döntő szerepet. Olyan dolgokat szeretne feltalálni, amelyek a társadalom javát szolgálják, intelligens emberekkel akar megismerkedni, és ha egy mód van rá, leforgatni saját filmjét.

2012期全景杂志.indd 31 2012-11-6 9:58:04

A „Made in China” belopja magát a londoni kultúrába

A londoni olimpiai játékok már véget ért, és ez a nyár sokunk számára nemcsak a küzdőtér felejthetetlen pillanatai miatt marad emlékezetes. Az olimpia idején az Anhui tartománybeli Bozhouból származó kislány, Zhou Dongdong tanulmányi kirándulásra utazott Angliába. Amikor diáktársaival egy londoni emeletes buszra szálltak, a kislány észrevett egy kínai feliratot a buszon: Ankai Busz.

„Amikor leültem, akkor láttam meg ezt a négy hanzi-t:, azaz Ankai Busz. Amint megláttam a kínai írást, egyből az otthoni buszok jutottak eszembe.”

Ahogy észrevette, hogy a szűkebb szülőföldjén készült buszon ül, Zhou Dongdong rögtön otthon érezte magát. Felfedezését rögvest meg is osztotta osztálytársaival és tanárával, Wang Xinnel, aki egy kicsit meg is hatódott.

„Egynapos londoni kirándulásunkkor, miután diákjaink felszálltak a buszra, hirtelen észrevették a kínai feliratot, és azonnal szóltak nekem. Ekkor ismertem fel, hogy a buszunk az anhui-i Ankai gyártmánya.”

Valóban, a szóban forgó londoni városnéző busz az Anhui tartománybeli Ankai buszgyárból érkezett. Az olimpia előtt nem sokkal állították üzembe ezt az emeletes buszt London belvárosának városnéző útvonalán. Ez az első kínai gyártású emeletes busz, amely London útjait járja. Négy évvel ezelőtt, amikor a pekingi olimpia záróünnepségét tartották a Madárfészek stadionban, egy londoni piros emeletes busz jelent meg a küzdőtéren, amely körül zajlott az előadás legvégső része, ezzel adva át a stafétát a londoni játékoknak. Wang Xianfeng, az Ankai elnökhelyettese erre így emlékszik vissza.

2012期全景杂志.indd 32 2012-11-6 9:58:04

„A záróünnepség közben azt gondoltuk, hogy milyen jó lenne, ha azt az emeletes buszt mi gyártottuk volna. Így a mostani olimpia előtt mi az Ankai-nál nagyon keményen dolgoztunk azon, hogy London utcáin a mi emeletes buszaink járhassanak. Nagyon büszkék és boldogak vagyunk [, hogy ezt elértük].”

Négy év telt el, és az Ankai által gyártott busz tényleg üzembe állt Londonban. Shi Yan, az Ankai munkatársa riporterünknek a következőket mondta.

„Az Ankai összesen húsz darab emeletes buszt állított itt forgalomba, ezek közül tíz félig nyitott, tíz pedig tejesen nyitott tetejű.”

Az emeletes buszok szülőhazája Anglia; London első emeletes busza 1954-ben állt szolgálatba. Az emeletes busz London fontos jelképévé, egyúttal pedig Nagy-Britannia kultúrájának egyik szimbólumává is vált. A londoniak nagyon kötődnek az ő

Routemasterjükhöz, amit egyszerűen csak doubledeckerként, azaz duplaszintesként is emlegetnek, olyannyira, hogy még egy klub is szerveződött köréjük. Az eredeti típus elöregedése és kerekesszékkel való megközelíthetetlensége miatt az ikonikus buszokat 2005-ben kivonták a menetrendszerinti közlekedésből. Hét évvel később érkezett a doubledeckerek brit utódja, amely amellett, hogy megőrizte az eredeti busz jellegzetességeit, immár a mai igényeknek is megfelel. Megmaradt az eredeti piros szín, a busz hosszúsága 12 méter, szélessége 2,5 méter, magassága pedig 4,2 méter. Emeletén 57 ülőhely található, az alsó szinten pedig a 25 ülőhely mellett egy kerekesszék számára is maradt hely. A félig nyitott változatok tetejének elülső harmada fedett, míg a hátsó harmad nyitott, azonban létezik teljesen nyitott változat is.

Az Ankai által gyártott emeletes buszt az utasok kényelmének szem előtt tartásával tervezték. Például figyeltek arra, hogy mindenhol kényelmesen elérhetők legyenek a leszállásjelzők, a mozgáskorlátozottak is gond nélkül használhassák a buszt, és minden utas maga választhasson a nyolc nyelven elérhető idegenvezetés közül. A mozgáskorlátozottak részére ez a modell még több személyes szolgáltatást kínál. A busz hátsó ajtajánál található rámpa tízegynéhány fokban lejt, így minden bonyodalmat nélkülöz a kerekesszékes utasok önálló fel- és leszállása. A városnéző busz útvonala többek között érinti a Szent Pál-katedrálist, a Buckingham-palotát, a parlamentet és a westminsteri apátságot. Deng úr, a londoni kínai közösség egy tagja rendkívül elégedett volt a busszal.

„Szerintem nagyon kényelmes, nagyon jó. Nem gondoltam volna, hogy egy otthon, Kínában készült busz ilyen jó lehet. Látva, hogy egy ilyen szép busz járja London utcáit, nagyon boldogak és büszkék vagyunk.”

Az Ankai buszai a londoniak elismerését is kivívták.

„Rendkívül kényelmes, és szerintem egy ilyen városnéző busz az egyik legalkalmasabb eszköz arra, hogy az ember megtekintse London nevezetességeit.”

Michael Gates, aki már negyven éve dolgozik buszsofőrként, úgy nyilatkozott, hogy ez a legjobb busz, amelyet valaha vezetett.

„Már negyven éve vezetek buszt; elég sok típussal találkoztam már. Az Ankai talán a legjobb busz, amelyet valaha vezetettem. Simán jár, könnyű vezetni és az utasok számára is nagyon kényelmes.”

A londoni Ankai busz sikere mögött hosszú évek munkája áll. Az önhordó busz technológiáját 1993-ban importálták a német Setrától, amelyet folyamatosan továbbfejlesztve 2008-ban saját szabadalmat is bejegyeztek. Eközben az Ankai gazdag tapasztalatra tett szert az emeletes buszok fejlesztésében és üzemeltetésében. 2007-től napjainkig Dubajban, Abu-Dzbaiban, Las Vegasban, San Franciscóban, Hongkongban, Sanghajban, Fokvárosban és Sydneyben is üzembe helyezték az Ankai emeletes buszait, amelyek

2012期全景杂志.indd 33 2012-11-6 9:58:05

mindenhol egyöntetű elismerést vívtak ki.

Az Ankai 2011 áprilisában kezdte meg a tárgyalásokat a világ legnagyobb, nyitott tetejű városnéző buszokat üzemeltető cégével, a brit The Big Bus Companyval. Az Ankai külön projekt teamet állított fel, hogy az elkövetkezendő mindössze 5 hónap alatt gond nélkül menjen végbe a két vállalat közötti kapcsolatok kiépítése, a buszok modellezése és gyártása, a szükséges engedélyek beszerzése stb. Az Ankai elnyerte a The Big Bus Company bizalmát, és 2011 szeptemberében megszületett a megállapodás a két cég között. Wang Xiangfeng, az Ankai elnökhelyettese erről is beszélt.

„Ezzel a modellel különösen elégedettek voltak az angolok. Véleményük szerint országunk buszai már teljes egészében megfelelnek az EU műszaki feltételeinek, amely egyben jelzi, hogy a kínai gépipar meg tudja vetni a lábát a legfontosabb európai piacokon."

Az első buszok idei januári átadása után az Ankai azonnal gondoskodott az értékesítést követő szolgáltatásokról, hogy az angol megrendelő gond nélkül megszerezhesse a VOSA engedélyét. Zhao Pu, az Ankai márkaigazgatója is nyilatkozott munkatársunknak.

„A független VOSA szigorú ellenőrzéseiről híres. Minden Londonban futó autónak át kell esnie a VOSA műszaki vizsgáján, és amennyiben nem megy át rajta, nem állítható üzembe. Ha így alakult volna, az nagy kárt okozott volna a megrendelőnknek."

Azonban az Ankai szervizcsapatának segítségével idén áprilisban sikerült egyszerre levizsgáztatni mind a 20 emeletes városnéző buszt, így azokat a lehető legrövidebb időn belül üzembe helyezhették. A The Big Bus Company nagyon elégedett volt az Ankai gyors munkájával, amelynek a részükre elküldött köszönőlevélben is hangot adtak. Gary Prince, a The Big Bus Company főellenőre is elismerően szólt az Ankai munkájáról.

„Az Ankai-t megbízhatósága és kimagasló színvonalú szolgáltatásai miatt választottuk ki, hogy az olimpia alatt londoni buszflottánkat erősítse."

Az Ankai fejlett boruláselleni technológiája, gazdag tapasztalatai az emeletes buszok fejlesztésében, valamint a kitűnő értékesítés utáni szolgáltatások lehetővé tették, hogy az Ankai megjelenjen az Egyesült Királyságban, és buszai szolgálatba állhassanak az olimpia alatt.

„A kínai buszgyártás történetében korábban nem volt példa kínai buszok angliai importjára" – mondta Zhang Meiyang.

Az Ankai alelnöke, Wang Xianfeng elmondása szerint a vállalat folyamatosan azon dolgozik, hogy világhírű buszgyártóvá váljon.

„Hogyan is próbáljuk elérni ezt a célt? Lehetővé akarjuk tenni, hogy a világ minden híres városa üzembe állíthassa az Ankai buszait, így az egész világon ismert buszgyártóvá válhatunk."

„Autóbuszaink technológiáját nemzetközi kooperáción keresztül szereztük meg, így van tapasztalatunk a külföldi buszgyártókkal kapcsolatban, illetve a velük való együttműködés terén. Most egy nemzetközi együttműködés során vetettük be buszainkat külföldön, és minden országban, mindenhol, ahol kereslet van rájuk, gyökeret tudunk ereszteni."

Az Ankai buszaival az egykor Európából importált technológia viszszatért az öreg kontinensre, ezúttal Angliába. Az Ankai buszainak londoni üzembe állításával a kínai buszgyártás beférkőzött a londoni kultúrába. Ez nemcsak a kínai buszipar nagy áttörése, hanem az egész kínai gépipar átütő sikere az egyik legfejlettebb piacon.

2012期全景杂志.indd 34 2012-11-6 9:58:07

TÁMOGATÁSRA SZORUL A MŰVÉSZETI OKTATÁS A SZEGÉNY KÍNAI VIDÉKEKEN

Az agyagos föld volt az egyetlen anyag, amelylyel Qiu Hui, egy Fujian tartománybeli szegény falu általános iskolás tanulója szobrászkodni tudott, mielőtt kézhez kapta egy pekingi jótékonysági szervezet „szeretetcsomagját".

„Nagyon örülök a modellező agyagnak, amit a csomaggal kaptam. Isteni az illatuk és színesek. Régebben a szántóföldre jártam agyagért, és minden, amit készítettem, sárgásszürke volt" – mesélte a 6. osztályos Qiu a kelet-kínai Changtingből, egy elszegényedett megyéből Nyugat-Fujian hegyvidéki területén.

A Kínai Alapítvány a Szegénység Felszámolásáért nevű szervezet által készített felmérés szerint a szegény vidéki területeken élő tanulók több mint 90 százaléka úgy nyilatkozott, hogy nagyon szereti az ének-, rajz- és testnevelésórát. Az alapítvány több mint 2000 tanulót és 47 igazgatót kérdezett meg kilenc tartomány vidéki általános iskolájában.

A felmérésből azonban kiderült, hogy a szegénység által sújtott területeken nagyon keveset fordítanak a művészetek minőségi oktatására.

A vizsgált iskolák mintegy 88 százaléka egy félévben kevesebb, mint 500 jüant (17500 forint) költ művészeti taneszközök vásárlására és lecserélésére, és a megkérdezett iskolák körülbelül 56 százaléka kevesebb, mint 500 jüant fordít az énekórákon használt hangszerek beszerzésére.

A felmérésből az is kiderült, hogy 10 tanulóból kettőnek van hangszere, és 13 százalékuknak van rajzfüzete.

„A legnagyobb problémát az jelenti, hogy a művészi érzéket és a kreativitást tekintve a vidéki tanulók kezdenek lemaradni a városi gyerekekhez képest. Ennek a hatása nem látványos, de mélyreható és maradandó" – mondta a China Dailynek Chen Hongtao, az alapítvány

2012期全景杂志.indd 35 2012-11-6 9:58:10

vezérigazgató-helyettese.
A gyenge művészeti oktatás már-már közhelynek számít az elemi iskolák szintjén a távoli vidéki régiókban, és ez tovább ront a falusiak és a városiak közötti egyenlőtlenségen.
A művészetek, a zene és a testnevelés perifériára szorultak a vidéki iskolákban köszönhetően a vizsgaorientált oktatási rendszernek. Az iskolák korlátozott forrásokat szánnak a fő tantárgyakra, állítja Xiong Bingqi, egy oktatási tanácsadó és a 21. Századi Oktatási Kutatóintézet igazgatóhelyettese.
Az alapítványnak pontosan az volt a célja a „szeretetcsomag” 2009-es létrehozásával, hogy ezen a helyzeten változtassanak. Minden egyes 100 jüanos (3500 forint) felajánlásból meg tudnak rakni egy iskolatáskát egy több mint 100 darabos rajzfelszereléssel, köztük rajzfüzettel, színes ceruzákkal és még egy vízforralóval is. Ahhoz, hogy vagy egy zenés táskát vagy egy sporttáskát küldhessenek egy arra érdemes iskolának, az alapítványnak táskánként 1000 jüanos adományra van szüksége. Ezek sportfelszereléseket vagy hangszereket tartalmaznak.
„Lehet, hogy a könyvek, tollak és vízforralók hétköznapi tárgyak, de ebben a szegény faluban a tanítványaim számára ezek luxusnak számítanak – mesélte Wang Yanfang, a Guxianpingi Általános Iskola tanára a Hubei tartománybeli Badong megyében.
A megkérdezett iskolák 85 százalékának nincs

képzett ének-, rajz- vagy testneveléstanára. Matematika- vagy kínainyelv-tanárok tartják meg ezeket az órákat is, és ezeknek a tanároknak több mint a fele nem kapott speciális szakmai felkészítést.
2011 végéig az alapítvány több mint 230 millió jüant gyűjtött össze a projekthez, több mint 6200 általános iskolának küldtek csomagokat, és ezzel több mint 2 millió, szegény vidéken élő tanulót támogattak, olvasható az alapítvány weboldalán.
Chen elmondta, hogy az országos mutató alapján 592 szegénység sújtotta megye található Kínában, és a projekt 300 megye általános iskoláinak csupán egyharmadát fedte le eddig.

2012期全景杂志.indd 36 2012-11-6 9:58:12

DIGITÁLIS FÜGGŐSÉG KÍNÁBAN

Egyre több az internetfüggő Kínában, ezért a Fudan Egyetem 2012 áprilisában irodát hozott létre az internetfüggőség megelőzése érdekében. A sanghaji Fudan Egyetem a kínai felsőoktatási intézmények egyik legjobbja; a Tsinghua Egyetem és a Peking Egyetem után a harmadik legelismertebb.

Az iroda igazgatója, Zhao Qiang elmondta, hogy több mint tíz éve foglalkozik fiatalokat érintő ügyekkel, és sok olyan problémával találkozik, amelyek negatív hatással vannak a tanulmányaikra, de ezek közül is a legsúlyosabb és leggyakoribb az internetfüggőség. A fiatalok túl sok időt töltenek a monitor előtt: online játékokat játszanak, dél-koreai szappanoperákat néznek, csetelnek, blogokat írnak.

Természetesen a számítógép nemcsak a virtuális világban hasznos, de sokat segít a mindennapi életben is. Nap mint nap emberek milliói használják az internetes weboldalakat hivatalos és banki ügyek intézésére, vásárlásra. Az elmúlt néhány évtizedben az internet világszerte elterjedté vált, és ma már minket szolgál a partnerközvetítéstől a hivatalos ügyek intézéséig.

Az internetfüggő a számítógép nélkül kényelmetlenül érzi magát, szorong, ingerlékeny és szokásos teendőit sem tudja megfelelően elvégezni. Ezek az internetfüggőség konkrét tünetei. A betegség tudományos elnevezése internetfüggőségi zavar (Internet Addiction Disorder, IAD). Ezt a szakkifejezést már szélesebb körben is használják, nemcsak a szakirodalomban. Az Amerikai Pszichiátriai Szövetség (APA) azt fontolgatja, hogy az internetfüggőséget mentális betegségnek nyilvánítja. Ahhoz, hogy ezt valódi függőségként azonosítsák, a betegnek fizikai tüneteket kell produkálnia. Mindaddig, amíg nem jelentkeznek fizikai tünetek, az internetfüggőségi zavart nem lehet betegségnek tekinteni. Most már egyértelmű, hogy az a felhasználó, aki napi 18 órát tölt internetezéssel, valódi függőségre utaló szimptómákat produkál, ami olyan jelenségekben nyilvánul meg, mint például a melegségérzet, a tenyérizzadás és a kézremegés. Az internetet alapvetően normális módon kezelők nagyrészt e-mailezésre és webezésre használják, továbbá könyvtári keresésre vagy szoftverletöltésre. A függőség irányába hajlók viszont szinkron kommunikációs környezetben időznek leginkább, főleg csevegőszobákban és MUD-okban (Multiuser Dungeon – „többrésztvevős várbörtön").

A modemes-telefonos internet-hozzáférés éjszaka olcsóbb, ezért a netezés a párok mozgalmas vagy mozgásmentes közös éjszakai együttlétét is kedvezőtlenül befolyásolhatja. A virtuális világ szótárában már szerepel az ún. cyberözvegy, akit párja túlzott internetező életmódja miatt elhanyagol.

Ma már a mindennapok részévé váltak a legkülönfélébb digitális termékek, nem csupán a számítógép. A digitális cikkek jól mutatják a technika fejlődését. Kényelmesebbé teszik az életünket, de új fizikai és pszichológiai problémákhoz is vezetnek. A digitális termékek hatással vannak az egészségre is. Az elektronika korában változtatnunk kell az életmódunkon.

A mobiltelefon Kínában is népszerű. Különösen a fehérgalléros emberek körében, akik gyakran használnak mobiltelefont, és az életük szerves, nélkülözhetetlen részévé vált. Ha elfelejti magával vinni a telefont, vagy elveszíti, akkor szorongás lesz rajta úrrá, újra és újra keresi a telefont a táskájában, és néha hallani véli a csörgését. Ha egész nap nem hívják, akkor ingerlékennyé válik, nem tudja elviselni a csendet.

A digitális korszakban az emberek kontroll nélkül használhatják az elektronikus termékeket, ezért nem érdekli őket a való világ, nem beszélgetnek a barátaikkal, rokonaikkal. Ha elromlik a készülék, dühösek lesznek, és ok nélkül hibáztatnak másokat.

Az elektronikus termékek pszichológiai problémákhoz vezethetnek, emellett rossz hatással lehetnek az egészségre. Az internetfüggőségnek fizikai tünetei is lehetnek; többek között a mozgáshiány rossz hatással van a szervezetre, ezért az internetfüggők vagy kórosan elhíznak, vagy meglehetősen lefogynak. A szem, a vázrendszer és a vérkeringés működése károsodik, például olyan problémák jelentkezhetnek, mint a visszér, a rövidlátás, a zöldhályog, a nyaki hyperplasia, az ágyéki porckorongsérv, és természetesen az elhízottság is.

Az internetfüggőknek általában gondjuk van az alvással, sápadtak, kialvatlanok, és gyakran panaszkodnak pánikrohamokra. Ez a szenvedély is legalább olyan ártalmas, mint bármely más függőség, ezért sok esetben az internetfüggők is, ha szeretnének kitörni

2012期全景杂志.indd 37 2012-11-6 9:58:15

az állapotukból, igényt kell, hogy tartsanak a megfelelő kezelésre. Gyógyszert azon státusban kell alkalmazni, amikor a függőség más tünetek, többek között depresszió, fóbiák kíséretében jelentkezik. De reményre ad okot, hogy van kiút a kilátástalanságból, mivel világszerte keresik a leghatékonyabb gyógymódot. A legismertebb módszer egyike, a virtuális klinikák mellett, a 12 lépés elnevezésű, népszerű program. Ezt úgy alkalmazzák, hogy a webes világból való kilépéssel egyidejűleg a való életben egyre több tartalmas elfoglaltság kerül a beteg életébe. Ennek célja, hogy a páciens önmaga is ellenőrizni tudja az interneten eltöltött időt. Ezzel egy időben a beteg kísérletet tesz arra, hogy a környezetében elvesztett bizalmat, megtört kapcsolatokat helyreállítsa, és ezzel párhuzamosan a csoportterápiákat is csökkenteni kezdik.

A fentiek tükrében elmondhatjuk, hogy semmiképp sem megtérülő a világháló rabságában lenni. Ha már bekövetkezett a baj, igyekezzünk megfelelő segítséget igénybe venni, hiszen az internet a hétköznapokat valóban nagymértékben megkönnyíti, csak ésszerűen kell használni. Tehát semmi nem válthatja ki a családunkkal, gyermekeinkkel eltöltött nagyszerű közös időtöltéseket, kirándulásokat, a barátainkkal folytatott tartalmas beszélgetéseket, vagy csupán egy érdekes könyv olvasását egy zamatos tea társaságában.

Kínában 1994-ben kezdtek el komolyabban foglalkozni az internetfüggőséggel. A pszichológusok szerint oda kell figyelni arra, hogy mérsékelhető legyen a károsodás. Egy óra munka után 10 perces pihenőt kell tartani, és a legjobb kikapcsolódás a szabadtéri tevékenység. A munkakörnyezetnek is figyelmet kell szentelni. A világítás legyen megfelelő, nem túl világos vagy túl sötét, és a szellőztetés is legyen megoldott. A megfelelő pozícióban kell ülni, ne tegyük keresztbe a lábunkat. Üljünk 40-50 centiméterre a képernyőtől. Javítja a látást a sárgarépa, a káposzta, a tofu, a narancs, a tej, a tojás, amelyek pótolják az A-vitamint és a fehérjét.

Érdemes új hobbik után nézni. Száz évvel ezelőtt nem volt sem számítógép, sem iPhone, de így is boldogan éltek az emberek. A hagyományos elfoglaltságokat érdemes leginkább kipróbálni: a festészetet, a zenét, a sportot és az olvasást. Régen ajándékkal üdvözöltük az új szomszédot, ma pedig már meg sem ismerjük egymást. Régen az emberek levelet írtak távoli barátaiknak, de most számítógép előtt ülve beszélgetnek egymással, pedig egyazon irodában dolgoznak. Miért nem látogatjuk meg barátainkat, és ülünk le velük beszélgetni?

A Hunan tartománybeli Chenzhouból származó Chen Liang több mint egy éve segíti a fiatalokat, hogy megszabadulhassanak az internetfüggőségtől. Jóllehet nem keres sok pénzt az „érzelemstúdióval”, Chen első kézből tapasztalta, hogy a rászorulók megsegítése nagyobb elégtétel a pénznél.

Chen menedzser- és vezetőképzéssel foglalkozott. Klienseivel beszélgetve arra figyelt fel, hogy sokuknak problémás a kapcsolata a gyerekével, akik közül többen internetfüggők, agresszívek, vagy már egész fiatalon romantikus kapcsolatokba bonyolódtak.

Az alkalmazott pszichológusként végzett Chen megpróbált könnyíteni a gyerekeikkel kapcsolatos nehézségeken.

„Boldogok voltak, és idővel azt vettem észre, hogy a boldogságuk többet jelent számomra, mint a karrierjük egyengetése” – mesélte Chen. A felismeréssel teljesen új irányt vett a pályafutása.

A humán erőforrással és a társadalombiztosítással foglalkozó kínai minisztérium új foglalkozásként jegyezte be a fiatalokat segítő webpszichológiát. A webpszichológus a fiataloknak nyújt segítséget az internetfüggőségről való leszokásban.

2011 áprilisában oktatói, orvostudományi és közalkalmazotti háttérrel rendelkező önkéntesek és szakértők egy projekten kezdtek dolgozni a nagykorú fiatalok mentális fejlődésével kapcsolatban.

A projekt célja, hogy több webpszichológust képezzenek ki, akik a xinling jiayuanokban, vagyis A szív otthona elnevezésű intézményekben foglalkoznak a rászoruló fiatalokkal. Eddig 83 városban és régióban van jelen a projekt.

Chen „érzelemstúdiója” volt az első, amelyet képzési központként és a projekt „otthonaként” hagytak jóvá Chenzhouban.

A követelményeknek megfelelő pszichológus mentorok államilag is elismert oklevelet kapnak.

Ding Yinghao Japánban tanult pszichológiát. Kínába visszatérve egy cikk került a kezébe, amelyben arról írtak, hogy egy tehetetlen édesanya halálra verte internetfüggő gyerekét.

Hosszas előkészület és pénzgyűjtés után Ding iskolát hozott létre a Shandong tartománybeli Jinanban azzal a céllal, hogy az internetfüggőségtől való megszabadulásban segítse a fiatalokat.

Az iskola 50-100 tanulót tud befogadni, és a függőségük mértékétől függően 20 naptól egy éven át maradhatnak.

Az iskola egyaránt foglalkoztat pszichológus mentorokat – akik a pszichológiai kezeléséért és az erkölcsi útmutatásért felelnek – és tanárokat is, akik a kihagyott tanórák miatti lemaradást próbálják behozni.

Chen stúdiója nem a hagyományos módszereket alkalmazza; nem tiltják a számítógép használatát, és katonai kiképzésen sem kell részt venniük a beteg fiataloknak. Chen emberibb terápiát alkalmaz.

Nyári táborokat és hétvégi foglalkozásokat szerveznek, amelyeken a gyerekek szüleikkel együtt vehetnek részt, hiszen gyakran a családi problémák is közrejátszanak az internetfüggőség kialakulásában.

Kong Lingzhong internetfüggőséggel foglalkozó szakértő és egy pekingi központ vezetője elmondta, hogy az internetfüggőség oka nagyon változó, ezért nem létezik általános gyógymód.

Ha családi gondok állnak a betegség mögött, akkor a hétvégi foglalkozás lehet a megoldás beszélgetésekkel és szerepjátékokkal. Ha csak egyszerűen rossz szokásról van szó, akkor érdemes megpróbálkozni egy bentlakásos iskola intenzív képzésével vagy a nyári táborral.

Ding szerint nem minden pszichológus képes segíteni ezeken a fiatalokon.

„Először meg kell ismerni az internetet és a videojátékokat, hogy megértsük, miként válhattak ennyire függővé a gyerekek” – mondta.

A Kínai Ifjúsági Internet Szövetség 2009-es adatai szerint 24 millió, 6 és 29 év közötti fiatal szenved internetfüggőségtől. Kong szerint ez a szám folyamatosan nő, és néhány weboldal és videojáték kimondottan a gyerekeket célozza meg.

„Sok olyan szülő kér tőlünk segítséget, akinek a gyereke csak 4-5 éves. Ezt már nyugodtan nevezhetjük trendnek is” – mondta Kong.

Ding iskolájának legidősebb tanulója 39 éves, de érkezett hozzá olyan gyerek is, akinek már mentális problémái voltak. Ebben a stádiumban ők már nem képesek segíteni, mondta Ding.

2012期全景杂志.indd 38 2012-11-6 9:58:16

Hány múzeum van Kínában?

Kínára sok külföldi úgy tekint, mint valami távoli, különös, titokzatos, megfejthetetlen, egzotikus országra. Akik még nem jártak Kínában, néha azt gondolják, hogy az ország olyan, mint egy óriási skanzen. Akik pedig már voltak turistaúton Kínában, azok ezt bizonyítottnak is látják, hiszen a turisták Kínából leginkább a múzeumokat, kulturális értékeket, nemzeti kincseket látják.

Könnyen belátható, hogy a Kínában oly nagy respektnek örvendő Petőfi után szabadon a kínaiak nyugodtan elmondhatják: Száz múzeumot, ezeret! Hiszen Kínában hosszú évezredeken át gyűlt a szellemi és az anyagi Kulturgut. Ennyi idő alatt pedig felmérhetetlen számú tárgy őrződött meg, amelyeknek bizony múzeumokban a helye. És hiába vannak Kínában olyan gigantikus múzeumok, mint a Pekingi Palotamúzeum, ismertebb nevén a Tiltott Város, az évezredek alatt felhalmozott tárgyakhoz képest ugyan mi az a 900 ezer festmény, kalligráfiai mű, szobor, felirat, bronzból, kerámiából és textilből készült tárgy, hímzés, ékszer, óra, arany- és ezüsttárgy, amelyet a Pekingi Palotamúzeum őriz!? Hiszen megszámlálhatatlan tárgyi emlék maradt meg Kína hatalmas földjén és a föld mélyében. Nagyon is megszámlálható azonban az, hogy hány múzeum próbálja Kínában befogadni és a látogatóknak megmutatni az eddig összegyűjtött tárgyi emlékeket.

A statisztikai adatok szerint Kínában jelenleg

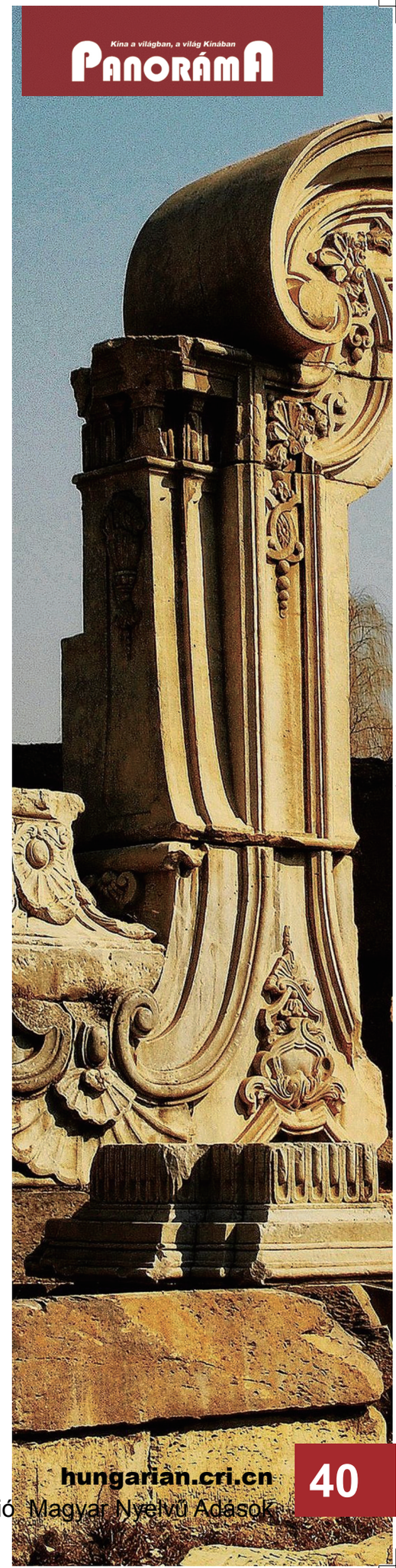
2012期全景杂志.indd 39 2012-11-6 9:58:17

3415 múzeum található. Aki botorul arra gondolna, hogy ez mind állami múzeum, az bizony átaludta az utóbbi 2-3 évtizedet. Kínában ugyanis valóban piacgazdaság működik, a kultúra is áru, mert hiszen minden áru, miért éppen a kultúra lenne valami isteni részecske. Olyasmit meg, hogy „kicsi vagy kocsi”, esetleg a mára már még obskúrusabbá vált „frizsiderszocializmus” elnevezést Kínában már azelőtt elfelejtették, hogy igazán megtanulták volna.

Nos, ennyi magyarázat után már senki sem csodálkozik azon, hogy a kínai múzeumoknak több mint 13,35 százaléka van magánkézen. Egyszerűbben szólva: 456 magánmúzeum fogad látogatókat az országban. Ugyebár a 2959 állami múzeum mellett. Ez utóbbiakba tartoznak természetesen a tartományi, városi, megyei és járási múzeumok is, még ha fenntartójuk tulajdonképpen nem is a központi kormány. A több mint 1 milliárd 300 millió lakoshoz képest igazán nem tűnik soknak a Kínában működő múzeumok száma. Összehasonlításképpen: 10 millió magyarországi lakosra körülbelül 725 múzeum jut. Ha eljátszadozunk a számokkal, akkor érthető lesz a bevezetőben kifacsart Petőfi-idézet. Kínában ugyanis még szűkkeblűen számolva is majdnem 100 ezer múzeumnak kellene lennie, ha a lakosság egymáshoz viszonyított arányát vesszük figyelembe.

Ez persze nem több puszta játéknál. Az viszont már ismét komoly, azaz statisztikai adat, hogy a kínai múzeumokban kiállított tárgyak száma, és a hatalmas szám ellenére kénytelenek vagyunk úgy fogalmazni, hogy „mindössze” 28 millió 640 ezer. Ez természetesen érthető, hiszen nem a Pekingi Palotamúzeum már idézett 900 ezres kollekcióját kell 3415-tel felszorozni. És persze az is vita tárgyát képezheti, hogy mi tekinthető egy darab kiállítási tárgynak. Ha a Belső-Mongólia Autonóm Területi Múzeumban található szinte teljes, több száz csontból álló masztodoncsontvázat egyetlen kiállítási tárgynak tekintjük, akkor a Pekingi Ember Lelőhelyének Múzeumában található, és a pekingi ember által megfontolatlanságból elfogyasztott, majd pedig elhányt masztodoncsontvázból egyetlenként megmaradt fogat szintén egy darab kiállítási tárgynak tekint-

2012期全景杂志.indd 40 2012-11-6 9:58:18

sük? Nyilván nem. Kivéve, ha apró lyukat találunk rajta, amiről az archeológusok azt mondják, hogy a pekingi ember fúrta, és ez a fog hajdanán ékszer volt. Hát egy nyaklánc már hogyne lenne kiállítási tárgy.

De ez már legyen a múzeummal foglalkozó teoretikusok, esetleg az Élet és irodalom problémája. Mi inkább nézzük, hogyan nevezik kínaiul a múzeumot. Mert talán nem meglepő, hogy a kínai azok közé a nyelvek közé tartozik, amelyek nem a görög mouseion szóból alakították ki a maguk múzeum szavát, és így érthetően kínaiul nem is az a jelentése, hogy a múzsák szent helye, szentélye, az emlékezés helye, a művészetek otthona.

Nos, a múzeum szó kínaiul bowuguan, amiből a bo jelentése: széles a wu pedig azt jelenti, hogy lény, dolog. Ez alapján a kínai szó magyarul azt jelenti, hogy olyan hely, amelyet széles értelemben vett dolgoknak szenteltek. És ha végignézünk a kínai múzeumok során, akkor belátjuk, hogy az elnevezés igencsak korrekt. Mert van Kínában Nemzeti Kisebbségek Kultúrpalotája, Kínai Selyemmúzeum, Kínai Teamúzeum, Jingdezheni Kerámiagyártás Történetének Múzeuma, Kínai Gyógyszerészeti Múzeum, Quanzhoui Külkapcsolat-történeti Múzeum, Xiameni Gulangyu Zongoramúzeum, Zigongi Dinoszaurusz Múzeum, Tonglushani Ősi Kohászati Múzeum, Zigongi Sóipartörténeti Múzeum – hogy csak olyanokat említsünk, amelyekről a Kínai Nemzetközi Rádió magyar nyelvű honlapján részletesebben is olvashatnak.

2012期全景杂志.indd 41 2012-11-6 9:58:20

Plasztikai bomba

Mikor rákérdeztünk, miért jár állandóan szépségszalonokba a szépészeti műtéti beavatkozások mellett, Sun Yan – akinek nem ez az igazi neve – azt felelte, hogy ez az egyedüli öröme az életben.

Sun 27 éves munkanélküli, mégis évente 700 ezer jüant, vagyis 24,5 millió forintot költ az arcára, abban bízva, hogy így egyszer azzá a szépséggé válik, akiről gyermekkora óta álmodott.

„A kezelések segítenek abban, hogy még szebb legyek – és én semmi másra sem vágyom ezen a világon” – mondta Sun, hozzátéve, hogy a barátja az, aki végül állja a beavatkozások tetemes számláit.

Dél-Korea pekingi nagykövetségének statisztikai adatai szerint tavaly 1073 orvosi turistavízumot állítottak ki kínai turisták számára, akik plasztikai műtétek miatt látogattak az országba. Ez az előző évhez képest elképesztő, 386%-os növekedést jelent.

Pillanatnyilag a kínai szépségipar is virágkorát éli, ami annak köszönhető, hogy a tehetős kínaiak száma is jelentősen megnőtt – és persze egyre növekszik.

Bár az utóbbi évekből nem rendelkezünk hivatalos statisztikákkal, Ma Xiaowei kínai egészségügyi miniszterhelyettes két éve úgy nyilatkozott, hogy 2009 végéig nagyjából 3 millió ember esett át plasztikai műtéten az országban.

„Az iparág ilyen gyors ütemű fejlődésének egyik fő mozgatórugója az, hogy egyre nő azoknak a biztos anyagi háttérrel rendelkező kínaiaknak a száma, akik szépülni vágynak” – mondta Ding Yang, a Beijing

2012期全景杂志.indd 42 2012-11-6 9:58:20

Evercare AiKang kórház pekingi üzleti osztályának főigazgatója és marketingigazgatója.
Az Evercare AiKang jelenleg hét kórházat üzemeltet Pekingben, és Kína egyik legismertebb vállalatainak egyike a plasztikai sebészet területén.
Ding elmondta, hogy az Evercare Xingfu Plasztikai Sebészeti Kórháza több mint 300 ezer embert látott el az elmúlt évtizedben, az intézmény éves bevétel-növekedése pedig 50% körül volt.
A CIC ágazati kutatóközpont szerint 2010-ben az ország plasztikai sebészeti piacának forgalma elérte a 300 milliárd jüant, emellett pedig a szektor több mint 20 millió munkavállalót foglalkoztatott. 2006 és 2010 között a piac átlagosan évente 40%-kal nőtt, amihez hozzájárult még a bevételek 60%-os növekedése éves szinten.
„Kutatásaink alapján az iparág 2015-re várhatóan eléri az 1 billió jüanos piaci értéket" – mondta Xu Jingquan, a Kínai Kereskedelmi és Iparszövetség Szépségkultúra és Kozmetikai Kamarájának főtitkára.
Természetesen mostanra a kockázati tőkén és magántőkén alapuló cégek is megérezték a pénz szagát.

A Tiantu Capital és Legend Capital közösen 200 millió jüant fektetett be az Evercare-be a tavalyi év során. Azt is bejelentették, hogy az Evercare hamarosan kérvényezni fogja az első nyilvános tőzsdei bevezetést.
„Egy olyan vállalat számára, amelynek célkitűzése nem kevesebb, mint hogy egyre nagyobb és erősebb legyen, az Evercare fejlesztési stratégiájában biztosan benne van a nyilvános tőzsdei bevezetés" – mondta Ding, de nem bocsátkozott további részletekbe ezzel kapcsolatban.
Az amerikai székhelyű Nemzetközi Szépészeti Plasztikai Sebészeti Társaság, bejelentette, hogy az elvégzett évi több mint 1,27 millió plasztikai beavatkozással 2010-ben Kína lett a harmadik ország az Egyesült Államok és Brazília után, ahol a legtöbb plasztikai műtétet végezték.
De ahogy minden műtéti beavatkozásban, a szépészeti operációkban is jelentős kockázatok rejlenek.
Számos sajtóbeszámolóban és riportban szerepelt egy húszas éveiben járó fiatal nő, akire kívánsága szerint csak „rózsaszín bébi"-ként utalnak, és aki most az orvosok segítségét kéri.
Folyamatos fájdalmai vannak, miután 200 plasztikai beavatkozáson esett át 16 éves kora óta, ami a családjának 4 millió jüanjába került.
Két évvel ezelőtt Wang Bei, az egyik tehetségkutató-verseny 24 éves sztárja halt meg plasztikai műtét közben a Hubei tartománybeli Wuhanban.
Az ilyesfajta hírek aggodalmakat keltenek az iparággal kapcsolatban.
„Az operációk legnagyobb veszélye az altatásban rejlik" – mondta Zhuang Hongxing, az Evercare állandó sebésze.
Zhuang elmondta, hogy mivel a szépészeti műtétek zöme általában a test felületét érinti, kevésbé ve-

2012期全景杂志.indd 43 2012-11-6 9:58:21

szélyesek, mint a többi invazív beavatkozás. És általában olyan emberek fekszenek kés alá, akik viszonylag jó egészségi állapotnak örvendenek.

Ám az egészségügyi kockázatoktól eltekintve a másik fő aggodalom az, hogy vajon valóban megkapják-e azt az emberek, amelyért ilyen sok pénzt kifizettek.

A Kínai Fogyasztók Társasága március elején közzétette, hogy az elmúlt évtized során több mint 200 ezer kozmetikai műtéten átesett ember emelt panaszt, hogy az arcuk eltorzult a beavatkozás során.

„Szerintem ez egy óvatos becslés, mivel amennyire én tudom, a legtöbb plasztikai műtéten átesett embernek nem volt igazán szüksége semmilyen beavatkozásra” – mondta Xu, aki hozzátette, hogy a plasztikai sebészet még gyerekcipőben jár, és bizony előfordulnak orvosi műhibák.

Hiányzik a szabályozás. Az öt szépségszalon, amelyekkel kapcsolatba léptünk állította, hogy azonnali változást tudnak garantálni, például olyan injekció beadásával, amelynek hatására az arc fiatalabbnak tűnik.

„Ez a botox” – mondta Ding. „De a szépségszalonoknak nem lenne szabad átalakító beavatkozásokat végezniük, beleértve az injekciós vagy lézeres kezeléseket, amelyek a külső hámrétegen túl fejtik ki hatásukat” – jegyezte még meg.

„Néhány orvos, akik egyébként a kórházakban dolgoznak, szintén végez plasztikai beavatkozásokat szépségszalonokban, hogy több pénzre tegyenek szert” – mondta Ding, majd azt is hozzáfűzte, hogy a jelenlegi szabályozások nem fedik le ezt a területet, ami megnehezíti a fogyasztók jogainak védelmét.

Xu, a Kínai Kereskedelmi és Iparszövetség Szépségkultúra és Kozmetikai Kamarájának képviseletében elmondta, hogy a kínai Egészségügyi Minisztérium szabályozza a kórházak és klinikák működését, de a szépségszalonok tevékenységébe nem szól bele, ami remek kiskapuval szolgál ezen a területen.

„Néhány szépségszalon összedolgozik a kórházakkal és klinikákkal, meggyőzik a vendégeket, hogy vessék alá magukat plasztikai műtétnek” – mondta Xu. „De a kockázatokra is világosan fel kellene hívniuk az emberek figyelmét.

Ma Xiaowei kínai egészségügyi miniszterhelyettes tavaly bejelentette, hogy a minisztérium tovább szigorítja majd az iparág szabályozását és ellenőrzését, hogy jobban biztosíthassa a fogyasztók jogait.

Sun, a hatalmas szemével és elképesztően vékony, bár nagyon finom bőrével, azt mondja, kezdi megérezni a beavatkozások mellékhatásait.

„A bőröm nagyon érzékennyé vált, már nem bírja a szélsőséges, hideg időjárást” – mondta a fiatal nő.

2012期全景杂志.indd 44 2012-11-6 9:58:21

Harmadik Nyílt Nemzetközi Chan Wu Tradicionális Kungfu és Modern Wushu Bajnokság

A felső kör alakú rész egy buddhista szerzetest ábrázol piros - sárga színű köpenyében (kasaya) összeérintett tenyerekkel (namaste kéztartás), mely buddhista köszönés, tiszteletadás is egyben. Ez a békét szimbolizálja, valami egy áldás az emberiség boldogságáért. A logóban ez a rész a Chan buddhizmus gyakorlására utal, jelképezve a nyugalmat, vagy kínaiul a Jing-et.

A középső rész a „Gong Fu" kínai szó latin betűs átírása, jelentése Kungfu. A betűk elrendezése egy kungfu mester alakját ábrázolja oldalsó rúgással. A logóban ez a rész a harcművészetre utal, jelképezve a mozgást, vagy kínaiul a Dong-ot.

Az alsó rész a ChanWu két kínai írásjegye, mely egyben jelképezi a Chan buddhista hagyományokat és a harcművészetek kínai eredetét, így együtt utal Kínára is, mint több ezer éves civilizációra.

Ez a Chan Wu Szövetség hivatalos emblémája, melynek sokrétű jelentését így foglalhatjuk össze:

Művelni a tudatot a Chan által
Erősíteni a testet a Wu által
Egyesíteni a Chan-t a Quan-nel (kultúrát az ököllel)
Kína ezen öröksége a világon mindenkié

A Nemzetközi Chan Wu Szövetség történetében ez a harmadik alkalom, hogy megrendezi a Nyílt Nemzetközi Chan Wu Tradicionális Kungfu és Modern Wushu Bajnokságot. És ugyancsak harmadik alkalommal ismét Budapest, Magyarország kapta a megtisztelő lehetőséget, hogy otthont teremtsen e kivételes eseménynek.

Tizenhat országból négyszáznyolcvan versenyző vesz részt a bajnokságon. Sokan körülük már barátként üdvözlik egymást...

Néhányan azért tanulnak harcművészetet, hogy a legjobb harcosokká váljanak. Ám néhányan - elmélyültebb tudás birtokában - már azért tanulnak harcművészetet, hogy soha ne kelljen harcolniuk.

Semmi sem olyan fontos az életünkben, mint a türelem gyakorlása és a megértés. Így a fizikai gyakorlat során szellemünket is kell edzenünk. Az erő valódi jelentése nem csupán a rúgás vagy az ütés súlya, hanem az is: hogyan uralkodsz önmagadon, a szavaidon, amikor fel vagy háborodva, miként korlátozod cselekedeteidet dühödben.

Így, a harcművészet gyakorlása során tudatodat és szívedet is edzed.

A harmadik Nyílt Nemzetközi Chan Wu Tradicionális Kungfu és Modern Wushu Bajnokságon megmutathatjuk: milyen szintre jutottunk fizikai és szellemi tréningünk során annak tudatában, hogy a harcművészet és a csan buddhista filozófia szétválaszthatatlan.

CRI CIBN
Kínai Nemzetközi Rádió Magyar Nyelvű Adások
Shijingshanlu Str.16A Peking 100040 CHINA